

שירת הנשמה שירה לצד מקורות

מאת חיים אברמסון

עריכה דינה אברמסון

הגהה לשונית יהודית מייזל

עימוד, גרפיקה וחלק מהאיורים ציפי שפיצר

עטיפת הספר כל הזכויות שמורות לצייר ברוך נחשון, חברון

חיים אברמסון

ת"ד 1380, בית אל 9063100

טל 02-9975433

hayimphd@netvision.net.il

www.hayimabramson.com

© כל זכויות שמורות למחבר.

אין להעתיק, לצלם, להפיץ ולשכתב בכל צורה שהיא ללא מתן רשות
הודפס בישראל, מהדורה ראשונה. תשע"ו

Shirat HaNeshamah: Essays with Sources

by Hayim Abramson

Copyright (c) 2016 by Hayim Abramson

,P.O.B. 1380

Bet El Israel 9063100

All rights reserved. No part of this book may be used or reproduced in any manner whatsoever without written permission from the copyright owner, except in the case of brief quotations embodied in reviews and articles.

.Printed in Israel. First Edition, 5776

Layout, graphics and illustrations: Tziporah Shpitzer

.Front cover (c) R. Baruch Nachshon, Chevron-with permission

ISBN 978-965-92528-4-8

הקדשה

‘שירת הנשמה’ מוקדשת לזכר נשמות הקדושים אשר נעקדו בשואה ולניצולים, לולה ויצחק קופרברג ז”ל, הורי אשתי, אשר למרות הכל בחרו לחיות את חייהם מחדש ולהקים דורות לתפארת.

הספר מוקדש גם לפרופסור ליביה ביטון ג'קסון, המתגוררת בנתניה, אשת חיל, מהנשים היהודיות המפורסמות בעולם. בעבודת חייה זכתה לכבוד רב. פרופסור ג'קסון הייתה מורתי האהובה אשר פתחה בפניי את שערי השפה העברית המדוברת. שירה זו מוקדשת לה בידידות ומתוך הכרת הטוב, מתוך ברכה לבריאות, לאריכות ימים ולשמחה לה ולבני משפחתה.

אודות המשורר

חיים אברמסון הוא ד"ר לסוציולוגיה, ובעל תואר שני במחשבת ישראל. אברמסון כתב עד כה אלפי שירים, וזהו ספר שיריו הראשון. שירתו עוסקת בתקווה של הנשמה המרגישה והחיבור לחיים ולקודש.

אברמסון, יליד צ'ילה, היגר לארצות הברית ושירת שם בצבא. מארה"ב הוא זכה לעלות לישראל עם משפחתו. בשם הציונות ביצע הסבה מעבודתו כמרצה באוניברסיטה בניו יורק לעבודה בלול ובכרם במושב חדש אשר ייסד יחד עם גרעין עולים מארה"ב.

בשנים האחרונות הוא מתגורר אברמסון בבית אל, משמש כמורה ליהדות, ומתמקד בעבודה עם עולים חדשים וותיקים, אך תשוקותיו העיקריות כל העת הן כתיבה הנשענת על מקורות ישראל, וחפץ הלב להתעלות רוחנית.

פתח-דבר

משנה מסכת פרק ד

בן זומא אומר, איזהו חכם, הלומד מכל אדם, שְׁנֵאָמֵר (תהלים קיט), מכל מלמדי השכלתי
כי עדותיך שִׁיחָה לי. איזהו גבור, הכובש את יצרו, שְׁנֵאָמֵר (משלי טז), טוב אָרֶךְ אַפַּיִם מִגִּבּוֹר
וּמִשָּׁל בְּרוּחוֹ מִלֵּכָד עִיר. איזהו עשיר השמים בחלקו, שְׁנֵאָמֵר (תהלים קכח), יִגִּיעַ כְּפִיךָ כִּי תֹאכַל
אֲשֶׁרִיךְ וְטוֹב לָךְ. אֲשֶׁרִיךְ, בְּעוֹלָם הָזֶה. וטוב לך, לְעוֹלָם הַבָּא. איזהו מְכַבֵּד, הַמְכַבֵּד אֶת הַבְּרִיּוֹת,
שְׁנֵאָמֵר (שמואל א ב), כִּי מְכַבְּדִי אֶכְבֵּד וּבִצִּי יִקְלוּ.

שירים

92.....	האין סופי	50.....	לדעת	12.....	לעוף מעלה מעלה
94.....	סמלים	52.....	אמא גבריאלה	14.....	אני לא יודע
96.....	עולמות עליונים	54.....	מלחמות	16.....	תורה
100.....	עשייה למצוות	58.....	גאולה	18.....	שירת ושתי
104.....	הצלחה באה מה'	60.....	שאיפות	20.....	רק בסוד
106.....	שמים וארץ	62.....	שירת נשמתי	22.....	שירתי
108.....	דלתות דלתות	64.....	מלכותי	24 ...	עכברים בשושן הבירה
110.....	התחדשות	66.....	שיר רגשות	26.....	לאן?
112.....	המולדת	68.....	תרנגול הודו	28.....	האושר שלי
114.....	דרך לגאולה	70.....	פתחו לי שערי צדק	30.....	כי האדם עץ ביער
118.....	ידו מוליכה	74.....	בסערה	32.....	עיגול וקו
120.....	בדרך	78.....	עבודת הבורא	34.....	לתת מאושרי
124.....	עצם הברכה	80.....	כלב	36.....	חזק ואמץ!
126.....	עליה	82.....	הליכה כלפי האור	38.....	מעגלים
	נספח	84.....	קירבת ה'	40.....	חלומות תקוה
	חזק ואמץ!-איך השיר נולד	86.....	ועוד	42.....	אבד לי לבי
		88.....	בין חיים למוות	46.....	שירת לבי
		90.....	לפתוח חושים	48.....	יש מקום

הקדמה

ספר זה הוא פנקס רעיונות, מחשבות - לרוב חיוביות - אשר נוצר מתוך רצון למצוא נקודות אור בתוך שטף החיים, עבורי ועבור הקוראים בו. הרעיונות כתובים בשירה, אך הם למעשה גילוי השכל מתוך הלב הפועם. תשוקתי היא להצליח בעלייה רוחנית על אף כל הקשיים המתגלמים ביום יום. אני מאחל לכם, הקוראים, כי גם אתם תוכלו ליהנות מהמילים, מהרעיונות ומהמקורות המלווים אותם.

בכתיבתי מונחת יסוד מחשבת ישראל הכללית: ניסיתי להרחיב את אופקיי דרך מקורות היהדות, גרעין עומק הנשמה.

בדרך ארוכה של לימוד השתדלתי לצעוד כמה שיכולתי בחיי הפרטים, ומודה אני לקדוש ברוך הוא אשר שם חלקי באמת. הספר מיועד לכל אדם הנמצא בשטף חיים עז, עסוק במטלות היום יום אך נפשו מבקשת את אור הרוח.

לעוף מעלה מעלה

לרפא בעיות
כדי לתקן צינורות
ולספוג את הטוב.
לרקוד במעיינות השפע
ולטוס מעל לענני הגשם.

חיפשתי צליל
שמזיז בשכנוע עמוק.
הלכתי למזרח הרחוק
ולא זע הענן השחור.

החלטתי להביע סיפורי
על המאבק נגד המלאך.
דלת לבי פתוחה
למי בארות חיים.

במעילי נמצאה מפה
ישנה-חדשה.
החלטתי לעלות בגרם מדרגות ליבי
"עם קשה עורף" בהתמדה.

גדלתי בשמחה תורנית
עצרתי מלסגור את חלומותיי.
יצאתי מ"בוץ" ערפילי
מלווה בחומרים חדשים לבניה.

מה שכיסה אותי כהינומה מצועפת
העפתי הצידה במעשה פעולה.
הצטרכתי לב אמיץ
ימים על ימים בים חיי.

לא הגעתי אל אופק התקוות
הליכה במעמקים היא ארוכה.
אלה רזי סודותי

תהלים קה לט
פֶּרֶשׁ עֵנָן לְמִסְךְ וְאֵשׁ לְהָאִיר לַיְלָה:

תקון הכללי על תהלים קה לט
רבי נחמן מדבר על "ענן שחור" של דיכאון וכיצד למגר אותו.

בראשית לב כה.
וַיִּזְתַּר יַעֲקֹב לְבָדוֹ וַיֶּאֱבֶק אִישׁ עֲמוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר:

הרמב"ם בפירושו למסכת פרק ו א.
שנו חכמים בלשון המשנה ברוך שבחר בהם ובמשנתם.
רבי מאיר אומר כל העוסק בתורה לשמה זוכה לדברים הרבה ומגלים לו רזי תורה.

אני לא יודע

אדם מונח בתוך הטבע
בשורשיו העמוקים.
מחזיק בהמתנה את חיבורו
בציפייה לחומר שישתחרר.

איך לתפוס את האין?
לכל דבר יש סוף.
הזמן עושה רושם נצחי
כאשר נושאים עיניים לעבר אופק קו הדמיון.

ובמה ננצח את השעות?
אקח איזה חפץ נאה-
ואתבונן ביופיו
ואניף שאלת לב "איך?"

בכל דבר גלום פן מיוחד
שדה מוקשים כמְרִאָה
ולבסוף ה"אני לא יודע" המסתורי
"חקל תפוחין" של החיים.

בהשראת הרצאתה של אמונה אלון על השיר "כי האדם עץ השדה" של נתן יונתן זך.

אמונה אלון ספרה שבערב אזכרה לרב חנן פורת זצ"ל בגוש עציון הוזמן זיו יונתן, בנו של המשורר נתן יונתן. זיו הניח חציל על הבמה כדוגמה לדברים פשוטים שניתן להתבונן ביופים. ועוד סיפרה שהרב פורת גם בשדה מוקשים היה מתפעל מהנוף סביבו.

בניהו בן יהוידע נדרים מט ב
השייך לשדה, היא המלכות שנקראת חקל תפוחין קדישין.

בראשית כז כז
וַיֵּגֶשׁ וַיִּשָּׁק לוֹ וַיִּבְרַח אֶת רֵיחַ בְּגָדָיו וַיִּבְרָכֵהוּ וַיֹּאמֶר רְאֵה רֵיחַ בְּנֵי כְרִיחַ שְׂדֵה אֲשֶׁר בָּרַכּוּ ד':

זוהר חדש מדרש רות הוצאת הסולם סימן תק
חֲקֵל תְּפֹאחִין. חקל תפוחין קדישין היא השכינה המקובלים כינוה כך לפי דרשת חז"ל על
בראשית כז, כז.

תורה

אני שואל התקדמות
ושאיפה לקרביי הרוחנים, מהמקור.
לא מתוך לחץ
אלא תהילתו של אלוקים

אני מבקש להשתחרר
מחוץ לכלא שלי
מ"אסיר התקווה"
לאור השמש של התורה

כאשר השופט מחליט
לשחרר את האסיר
ביטויים חוזרים
נעימים כמנגינות

אני קורא לשמים
לגלות סודות של אלף בית
בתי ספר לא לימודי
ועכשיו אני פותח את ליבי.

כְּאַיִל צמא
אני אוסף את ההוראה
לקבלת תורה מתוקה כדבש
כל שקיעה היא קצרה מדי

כמו ציפור נודדת
אני ישן ושר!
משאיר את הבעיות בצד
עם קסם צד.

טעמו של מֶן
אני מקבל ממנו
נסמך על גזע אהבתו
של עץ חזק ביותר

משתף את החלק שלי
ממזרח למערב
אני שואב ממעיין
אבני החן של התורה.

מְאוֹרָה, ר' יהודה הלוי
יִרְחֹם בְּךָ יְתוֹם אֲסִיר תִּקְוָה וְלִבּוֹ בְּגִחְלִי הָעֵנִי נִכְוָה מִקּוֹר.

זכריה ט יב
שׁוּבוּ לְבַצְרוֹן אֲסִירֵי הַתִּקְוָה גַּם הַיּוֹם מִגִּיד מִשְׁנָה אָשִׁיב לָךְ:

נאום אברם, ר' אברהם אבן עזרא
נָאֵם אַבְרָם אֲסִיר תִּקְוָה אֲשֶׁר פָּתַח עֵינֵי יִתְרוֹ.

ידידי השכחת, ר' יהודה הלוי
הִיֵּשׁ בְּלִחְךָ גּוֹאֵל וּבִלְתִּי אֲסִיר תִּקְוָה תִּנָּה עֲזָדָה לִי כִּי לֹךְ אֶתְנָה דְּדִי.

תהלים מב ג
צִמְאָה נִפְשִׁי לְאֱלֹוִקִים לֹא-לִי חַי מֵתִי אֲבֹא וְאֶרְאֶה פָּנֵי אֱלֹוִקִים:

שיר השירים ד יא
נִפְתַּת תִּטְפְּנָה שְׁפָתוֹתַיךָ כְּלָה דְּבַשׁ וְחֶלֶב תַּחַת לְשׁוֹנְךָ וְרִיחַ שְׁלֹמֹתַיךָ כְּרִיחַ לְבָנוֹן:

שמות טז לא
וַיִּקְרָאוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל אֶת שְׁמוֹ מִן וְהוּא כְּזָרַע גֶּד לָבֵן וְטַעְמוֹ כְּצִפְיַחַת בְּדָבָשׁ:

ישעיה יב ג
וּשְׂאֲבָתָם מִים בְּשִׁשּׁוֹן מִמַּעֲיָנֵי הַיְּשׁוּעָה:

בראשית כו יט
וַיַּחְפְּרוּ עֶבְדֵי יִצְחָק בְּנַחַל וַיִּמְצְאוּ שָׁם בְּאֵר מַיִם חַיִּים:

שירת ושתי

לו הייתי ושתי

בושתי

מפני שאין לה בגדים

אך יש לה רכוש מדהים

היו למלכה אוצרות משלה

וחובות- כלל לא היו לה.

ומדוע "אין מה ללבוש"

חוץ מהכתר אותו ביקשה לדרוש

שועי עולם הזמינו אותה למסיבה

ותען "אין חפץ בשיכורים ללא סיבה."

ובעצם כיוונה למשתה נשים

"VIVE LA FEMME" חופש לנשים!

אמרה למה "תשויץ" רק אתה

ואני לא אראה אוצר המשפחה?

נשי העולם כולכן התאחדו

מכוש ועד הודו!

כן! נרים ראש וקדימה!

נפגין בגדי מלכות!

לא רק הגברים ככהנים

גם אנו דוגמניות כדוגמנים!

אמרה למלך הפטיקו הפתקים!

ומדוע לשלוח אלי עוד פקידים?

אני סרבנית וגאה

ואתה סייס שעלה לגדולה

ברוכות הבאות למסיבה!

כאן אוכל ושתייה מה שבא

יש שירים וריקודים על הבמה

ומה זה ש"נלקחתי" אני המומה?

ושתי -נכדת נבוכדנצר-

עמדה אמיצה נגד האוצר.

אחשוורוש נפרד ממנה

בעצת המן לא נשמעה עד הנה.

דרשה משרתות ללא בגדים

ועכשיו - גם היא יתומה מבדים

העונש הראוי לגאוותנית

שזנחת את עיניי ראשה.

הותרה חגיגה ליהודים

אפילו עם מיסים - לומדים.

לרע וגם לטוב יש מקום

ובסיום זה אפשר לנשום.

ראה פרושים שונים על חשיבותה
ורשעותה של וּשְׁתִּי שהביאוה לעונש חמור.
לדוגמה
ילקוט שמעוני אסתר - פרק א - רמז תתרמט.

מדרש רבה אסתר פרשה ג פסקה ב
ד"א ונשים משלו בו ארבע נשים נטלו
ממשלה בעולם ואלו הן איזבל ועתליה
מישראל ושמירמית וּשְׁתִּי מאומות העולם

והשווה:
ויקרא רבה פרק יט.

רק בסוד

לייצר בשמחת הפרדס
מפשט את שמחתי הלאה לעמוקים
עולה כשרף בפנים העץ
מר וקשיח להמתקת פירות.

לברור ניגודים
באמת של "הלא נודע"
למען עליה
מאהבת הבורא, מאחורי הפרגוד.

בלי רגש ריקני
חיפוש אבנים יקרות בקו הירוק.
כגוזל בהמתנה לנשר,
הרוצה לפרוש כנפיו.

להתבונן על כל טיפת גשם
כאמא אדמה לנהר אור השם.
בשלוליות בשדות חומים
ראיית השמים בקו המים התחתון.

המשך הדורות הוא עושר טבעי
כל אחד בדרכו לקיום העולם.
כחוני המעגל- הכל משתנה ולא משנה
והחיים ממשיכים בסודם

מתוך הרצאתה של אמונה אלון על השירה "כי האדם עץ השדה" של נתן זך.
ו"חוני המעגל" - שמעון אדף.

חגיגה ג ב

"דכתיב [שמות כ א] וידבר אלוקים את כל הדברים האלה אף אתה עשה אזניך כאפרכסת
וקנה לך לב מבין לשמע..."

והשווה

דברים כט ג

וְלֹא נָתַן ד' לָכֶם לֵב לְדַעַת וְעֵינַיִם לִרְאוֹת וְאָזְנִים לִשְׁמָע עַד הַיּוֹם.

הרמב"ם בפירושו למסכת כלים פרק כט א.

פרגוד. הוא **מסך** יתלה על שערי הבתים ולו שני כנפים והן נחלקים באמצע יגביה הקצה
האחד על זה השער והקצה השני על השער השני (ב"מ נט א.)

ישעיה לד יא

וַיְרִשׁוּהָ קֶאֱתָ וְקִפּוֹד וַיִּנְשׁוּף וְעָרַב יִשְׁכְּנוּ בָּהּ וְנָטָה עָלֶיהָ קוֹ תְּהוֹ וְאַבְנֵי בָהּ:

אבן עזרא על בראשית א ב

ובספר יצירה תהו זה קו ירוק ובהו **אלו** אבנים מפולמות.

דברים לב יא

כְּנֶשֶׁר יַעִיר קִנּוּ עַל גּוֹזְלָיו יִרְחֹף יִפְרֹשׁ כְּנָפָיו יִקְחֵהוּ יִשְׁאַהוּ עַל אֶבְרָתוֹ:

חגיגה יב א

תנא **תהו קו ירוק שמקיף את כל העולם כולו** שממנו יצא חשך שנאמר ישת חשך סתרו
סביבותיו בהו אלו אבנים המפולמות המשוקעות בתהום שמהן יוצאין מים. שנאמר ונטה עליה
קו תהו ואבני בהו.

שירתי

בזרם הנהר סירה נעה
גולשת לתוך ליבי
ומרעידה בי גלי אהבה.
השקט מושך את המחשבות
של מי ומה ה' בברכות.

אני תלוי בו
גם לדאוג, וגם לדוג בים
אגיע תוך כדי השתדלות.
"אני" "והו" - שמות ה' - קובע הכל
מהכנסת האויר לגופי ועד הפקת שירה מגרוני.

כציפור נשמתי טסה
ולבבי נוסע למעלה.
שופע מחשבות במוחי
לבסוף חוזר מחווית הרוח.

זוהר חלק א א ב

בראשית, רבי אלעזר פתח, (ישעיה מ כו) שאו מרום עיניכם, וראו מי ברא אלה, שאו מרום עיניכם לאן אתר, לאתר דכל עיינין תליאן ליה, ומאן איהו פתח עינים.

סוכה מה א

בכל יום מקיפין את המזבח פעם אחת ואומרים אנא ה' הושיעה נא אנא ה' הצליחה נא רבי יהודה אומר אני והו הושיע.

סנהדרין צא ב

ואמר רבי יהושע בן לוי כל האומר **שירה בעולם הזה זוכה ואומרה לעולם הבא** ... ואמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן עתידין **כל הנביאים כולן אומרים שירה בקול אחד** שנאמר "קול צופיך נשאו קול יחדו ירננו".

ישעיה נב ח

קול צִפִּיךָ נִשְׁאוּ קוֹל יַחְדָּו יִרְנְנוּ כִּי עֵין בְּעֵין יֵרְאוּ בְּשׁוֹב ד' צִיּוֹן:

תהלים יא א

לִמְנַצֵּחַ לְדָוִד בְּד' חֲסִיתִי אֵיךְ תִּאֲמָרוּ לְנַפְשִׁי נֹדֹד (נוֹדִי) הֶרְכָּם צָפוֹר:

רש"י על תהלים יא א

הנודד שכל אדם המיטלטל **נמשל לצפור** הנודדת מן קינה כדכתי' כצפור נודדת מן קינה כן איש נודד ממקומו (משלי כזח).

עכברים בשושן הבירה

התחננו שיעבוד, בחסד הוא נתן את הסכמתו.
והוא הסכים
הביא סל מכוסה, די כבד.
אמר לנו "העיקר לא לפחד כלל",
והתחיל לנגן בחלילו ניגון מהולל

התעלפתי כשראיתי נחש קוברה
-הכרתי אותו בנסיעתי למדינת בורמה-
בעלי סיפר לי לאחר מכן שהנחש הִמְסֵּן,
הסתובב בארמון אך גם הוא לא תפס -הִמְסֵּן.

הגהה רב יעקב כהן - בית אל.

שמי ושתי, ואני מפחדת מעכברים.
מאז שהייתי ילדה -הם היו לא נעימים.
ועכשיו בארמונו -מכה קשה
היצורים הללו התרבו בשמחה.

אל תשאלו מאיפה אבל בשושן הבירה
כולם מספרים שזה נורא!
הפכנו למומחים במלכודות
גבינה עם דבק, וגם חתולות.

זה לא עזר, והחלתי לחשוש מאד.
חלומות על מצרים התחלתי.
שמענו קולות מוזרים
והדלקנו את האור בשרותים.

על סף מצב נפשי עמדתי מבולבלת
התעוררתי בסיוטים של דפיקות בדלת.
הפסיכולוגית דיברה ארוכות על ילדוּתִי
על התחלות ופחדים -ממש בכיתי-

היצורים האפורים אכלו אוכל אפילו מהמק־
פיא,

וגם בגדי כרסמו מול אפי
בארון עשו מנהרה ארוכה בגדים
ושמלות משי הלכו לעולמים.

הפסיכיאטר בדק במוחי את העצבים
המליץ חופשה וכדורים עזים.
בעלי עכברוש היה זורק פה ושם מלכודות
אבל ההם כה רבים - שהחתולות ביקשו
חופשות

כשעצבי נגמרו בד בבד עם קטנים שנולדו.
המדביר לעכברים ומזיקים הגיע מהדוד.
מאות כיכרים כסף לא הבטיחו תוצאות
ולא הפסיק למלמל בכל החיים לא ראיתי
מכה כזאת.

מנהרה ארוכה בבגדים משפחה של חברים שלנו ריחמה על עכבר שמצאה בבית. עד שהיצור חפר מנהרה ארוכה בארון הבגדים. החולדה מוכרת בשם עכברוש וחז"ל גזרו מכך מדרשים אודות המלך אחשוורוש. הטכניקה של היפנוט נחשים באמצעות חליל ידועה בהודו בהופעות רחוב.

לאן?

השגתי מטבע סיני כבד מזמן
כדי לקנות חלומותי במזומן.
אלו שלא היו במציאותי
אבל קרובים מנשוא לציפור נפשי.

הייתי חייב להתפטר
לו רציתי אושר.
לנסוע בעולם כתייר
לא מספיק לשוט על נייר.

תמיכה ידידותית חשובה
אך -את סגור אזיקיי לבדי אפתח!-
ביושר כלפי עצמי והבריות
להיות עצמאי -זו אחריות.

במטפסיקה הסינית מופיעים מטבעות המזל כסמל להצלחה ושפע.

שמואל ב יב יג

וַיֹּדֶד אֶל נָתָן חֲטָאתִי לִיד' וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל דָּוִד גַּם ד' הָעֶבֶר חֲטָאתָךְ לֹא תָמוּת.

האושר שלי

אכתוב כמה שורות
בספר הישר של הדורות.
צרות רבות נקרו בדרכי
ונמלטתי ממים סוערים .

ודווקא בנקודת הסכנה
המזל שלי לא נרדם.
אפילו בחצי טביעה
מחזיק בתורן של אמונה .

השמים נותנים את הרישיון
לעבור את התלאות.
אני מוכן לעשות מאמץ
וגם יודע שהוא רץ.

בחיק הוויתי יש לי גורל מיוחד
גם יציאה מעוני.
עם מטרות חדשות
אעבוד באושר במימוש סל המשימות.

יהושע י יג

וַיֵּדֶם הַשָּׁמַשׁ וַיָּרֶם עֲמֹד עַד יָקָם גּוֹי אִיבִיו הֲלֹא הִיא כְּתוּבָה עַל סֵפֶר הַיָּשָׁר וַיַּעֲמֹד הַשָּׁמַשׁ בַּחֲצִי הַשָּׁמַיִם וְלֹא אָץ לָבוֹא כִּיּוֹם תָּמִים:

רלב"ג על יהושע י יג

והנה ספר הישר אחשוב שהיה נקרא כך ואבד עם הגלות....

יחיאל בן שלמה היילפרין (היילפערין) מחבר ספר "סדר הדורות" של עם ישראל.

חבקוק ג יד

נִקְבַּת בְּמַטְּיוֹ רֹאשׁ פָּרְזוּ יִסְעֵרוּ לְהַפִּיצֵנִי עַל־צֶתֶם כְּמוֹ לֶאֱכֹל עֲנִי בְּמִסְתָּר:

רד"ק על חבקוק ג יד

יסערו להפיצני - אותם שהיו סוערים להפיצני כלומר שיבאו ברוח סערה עלי להפיץ אותם בגוים.

דברים ה כו

מִי יָתֹן וְהָיָה לְבָבָם זֶה לָהֶם לִירְאָה אֹתִי וְלִשְׁמֹר אֶת כָּל מִצְוֹתַי כָּל הַיָּמִים לְמַעַן יֵיטֵב לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם לְעֹלָם:

כי האדם עץ ביער

מחובר לעם ישראל
עלי לה' להתפלל.
המדינה כלביאה נישאת
בתפילה לשלום אעטוף את כתלי בית הכנסת.

בכל קהילה
זקוקים להתקשרות אישית
וכל עץ ביער
מתלכד לעצמו עם ענפיו וגזעו.

הרצאתה של אמונה אלון "חוני" שמעון אדף ו"כי האדם עץ השדה" נתן זך

מלכים ב ד ח-יג

וַיְהִי הַיּוֹם וַיַּעֲבֹר אֱלִישָׁע אֶל שׁוֹנִים וְשָׁם אִשָּׁה גְדוֹלָה וַתַּחֲזֶק בּוֹ לֶאֱכֹל לֶחֶם
וַיֹּאמֶר לוֹ אָמַר נָא אֵלַיָּה ... מָה לַעֲשׂוֹת לָךְ הַיֵּשׁ לְדַבֵּר לָךְ אֶל הַמֶּלֶךְ אוֹ אֶל שָׂר הַצָּבָא וַתֹּאמֶר
בְּתוֹךְ עַמִּי אָנֹכִי יֹשֶׁבֶת:

רש"י מלכים ב ד - יג

"בתוך עמי - בתוך קרובי, אין אדם מזיקני, איני צריכה למלך ולא לשר הצבא"

במדבר כג כד

הֵן עָם כְּלָבִיא יָקוֹם וְכֹאֲרִי יִתְנַשֵּׂא לֹא יִשְׁכַּב עַד יֵאָכֵל טָרֶף וְדָם חָלָלִים יִשְׁתָּה:

תפילה לשלום המדינה

"יְקוֹם פּוֹרֶקֶן מִן שְׁמַיָּא ..."

דברים כ יט

כִּי תִצְוֶה אֶל-עִיר יָמִים רַבִּים לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ לְתַפְשָׁהּ לֹא תִשְׁחִית אֶת עֲצָהּ לְנִדְחִים עָלֶיהָ גִּרְזָן כִּי
מִמֶּנּוּ תֹאכַל וְאֹתוֹ לֹא תִכְרֹת כִּי הָאָדָם עֵץ הַשִּׁדָּה לִבָּא מִפְּנֵיךְ בְּמִצּוֹר:

עיגול וקו

עיגול הוא הפוך מקו
וצריך את שניהם, דרך אגב
לדעת לקבל, לתת ומתי,
בדמיון, ובמציאות ולא יותר מדי.

בהסתכלות על עצמי
בתוך חברה, ביום-יומי
אני בוזק אפור על שחור ולבן
מתנות חן מהסערות שלי, כמובן.

אחדות שורה על הכל
משורש עליון נשמע הקול.
אסגור מעגלים בקו ישר
מנקודה אחת מתחיל ונגמר.

מבוא לחכמת הקבלה חלק ב' שער ד
ראשית כל הוא עולם האין סוף ב"ה **מקיף** את העולמות כולם וגם מוקף מהם בבחי' **הקו**
הנמשך ממנו לתוך כל העיגולים...

עץ חיים שער ח פרק א מ"ת
מפסיקין בין אור המקיף של זה היושר ובין או"פ עם הכלים של זה האדם שבסוף היושר **נמצא**
שאלו העגולים מקיפין וסובבין הכלים של זה האדם מכל סביבותיו ואח"כ המקיף של יושר
של זה האדם הוא מקיף וסובב את כל אלו העגולים של הנקודות.

ספר התודעה - פרק כז
סימנים היו לכל נשיא ונשיא, מפה, וצבע על כל מפה ומפה, כצבע של האבנים הטובות שהיו
על לבו של אהרן. מהם למדה המלכות להיות עושין מפה (דגל), וצבע לכל מפה ומפה. כל
שבט ושבט נשיא שלו - צבע מפה שלו דומה לצבע של אבנו (בחושן).

והשווה
שמות כח ל
וְנָתַתָּ אֶל חֹשֶׁן הַמִּשְׁפָּט אֶת הָאוֹרִים וְאֶת הַתָּמִיד וְהָיוּ עַל לֵב אֶהְרֹן בָּבָאוּ לִפְנֵי ד' וְנָשָׂא אֶהְרֹן אֶת
מִשְׁפַּט בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל לְבָבוֹ לִפְנֵי ד' תָּמִיד.

ישעיה נא יד
מְהֵרָה צַדִּיק לְהַפְתָּם וְלֹא יָמוּת לְשַׁחַת וְלֹא יִחְסַר לְחֶמֶד.

פירוש מלבי"ם על ספר ישעיה נא יד
...וממנו הושאל אל תכונה סגורה **בנפש עת תפתח ותזוע לצאת, על סערה הפנימית בנפש**
האדם להוציא חמתו, כמשל שהחמה תוססת מעלת צף ורתיחה, פותחת בטן האדם ויוצאת
לחוץ...

ספר אדם ישר - מרכבת יחזקאל
כי הרי היא **הקליפה החיצונה** שבכולן בערך **הנחש** הדבק עם הקדושה, ו**קליפת רוח סערה**
היא היותר פנימי בנחש, והעולם הזה נתון בתוכו של הנחש, ולכן מתתא לעילא מתחיל רוח
סערה.

משנה מסכת פרק ה משנה ג
עֲשֶׂרָה נְסִיוֹנוֹת נִתְּנָה אֲבִרָהּ אֲבִינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם וְעָמַד בְּכָלֶם, לְהוֹדִיעַ כְּפָה חֲבָתוֹ שֶׁל אֲבִרָהּ
אֲבִינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם.

תפילת השחר
וְאַל תְּבִיאֵנוּ לֹא לַיְדֵי חַטָּא, וְלֹא לַיְדֵי עֲבָרָה וְעוֹן, וְלֹא לַיְדֵי נִסְיוֹן.

לתת מאושרי

אבנים המפריעות בדרכי מונחות בצד.
בראיה ישירה הן מתנה
אך גם מהאוניה זורקים מטענים
על מנת להציל הנוסעים.

מוכן אני לרכוש מהירות
לצאת לרוחות בלי הסתייגות
ומבדידותי ללא פחד
הכלל מחובר מאחד ואחד.

לפעמים בלי מחשבה
עושה מעשים בלי בעיה.
לא כל דבר למכירה
יש עבודה שהיא בחירה.

אצטרך לגשר
מהשפע לאחר.
יש לי כיכר לחם ואחלק אותו
לשם שלוות נפשי אהיה כמותו.

העיקר השאיפה להשלמה
לכוון היצרים ולזוז קדימה.
ומחלקי לתת
לממתינים כעת.

אנו רוצים אושר ועושר
לצמצם העוני שקושר.
אך כל עוד פועמים חיים
נהיה שמחים

יש אביון מפיסת חמימות
אתן לו חיוך ונסעד בידידות.
עדיף כך מעוף קר,
ובזה העמל אהיה מוכר.

יונה א ה

וַיִּירָאוּ הַמַּלְאָכִים וַיִּזְעְקוּ אִישׁ אֶל אֱלֹהָיו וַיִּטְלוּ אֶת הַכִּלִּים אֲשֶׁר בָּאֲנִיהָ אֶל הַיָּם לְהַקֵּל מַעְלֵיהֶם
וַיּוֹנֶה יָרֵד אֶל יָרֵכְתִי הַסְּפִינָה וַיִּשְׁכַּב וַיִּרְדָּם:

דון קישוט חלק א פרק ח.

לצאת לרוחות יש דרגות בודאי בעניין זה. הקיצונית היא בדמיון של קרב נגד 30 או 40 תחנות
רוח כענקים.

דברים ה יט

אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבֶּר ד' **אֶל כָּל קְהִלְכֶּם** בְּהָר מְתוֹךְ הָאֵשׁ הָעֵנָן וְהָעֶרְפֶּל קוֹל גָּדוֹל וְלֹא יִסָּף
וַיִּכְתְּבֵם עַל שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים וַיִּתְּנֵם אֵלַי:

שם משמואל פרשת וארא - שנת תרע"ד

קיצור הדברים שבאמצעות משה רבינו ע"ה **זכו ישראל למדרגה כללית** להיות בעצמם נביאי
התורה וזה שלא זכו לזה ה, ומחמת שהיו בביטול כל חושיהם לרצון השי"ת ע"כ זכו למדרגה
כללית כנ"ל באריכות.

דברי הימים א טז ג

וַיַּחֲלֵק לְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל מַאִיִּשׁ וְעַד אִשָּׁה לְאִישׁ כֶּכֶר לֶחֶם וְאֶשְׁפָּר וְאֶשִׁישָׁה:

משנה מסכת פרק א משנה טו

שְׁמַאי אומר, עֲשֵׂה תוֹרָתְךָ קִבְעָה. אָמור מַעֲטָה וְעֲשֵׂה הַרְבֵּה, וְהָיוּ מִקְבֵּל אֶת כָּל הָאָדָם בְּסֹבֵר פָּנִים
יְפוֹת.

הרמב"ם בפירושו למסכת פרק א טו.

שמאי אומר...סבר פנים יפות. הוא שישא ויתן עם הבריות **בנחת** ובדברים **ערבים** ורצוים.

ספר עץ הדעת טוב - פרשת ויחי

אבל לישראל **ולבן שניים מחלב ידבר** להם דברי נוחמים כחלב הלבן.

קידושין לא א-ב

תני אבימי בריה דרבי אבהו **יש מאכיל לאביו פסיוני וטורדו מן העולם** ויש מטחינו ברי ומביאו
לחיי העולם הבא...

רש"י על מסכת קידושין לא ב (וראה תוספות, שם).

[ובת"י] ובגמרת ירושלמי [פאה פ"א ה"א] גרס מעשה בשניהם מעשה באחד שהיה מאכיל
לאביו פסיוני פעם אחת אמר לו אביו מאין לך כך אלה אמר לו סבא **מה איכפת לך** טחון ואכל
כלומר לעוס ואכל הראהו שקשה לו ושוב מעשה באחד שהיה טחון בריחיים והיה לו אב זקן
ושלח המלך בשביל אביו **לבא לעבודת המלך** אמר לו בנו אבא טחון ואני אלך תחתיו לעבודת
המלך שאין לה קצבה.

חזק ואמץ!

מחשבות השמחה ברוחי
הופכות לפעולה לפי כוחי.
כמשאבה השואבת מים
במנגינות הגשמים.

ידידות יקרה לרוב
אתן אוכל ללב הקרוב.
ואולי תחפוש אוסיף
אבל כדי להאיר את הטוב מבפנים, כך עדיף.

יתדות של שירת התורה
מלחינות בשמחה את קבלת ברכתה.
חכמים בהתנסותם
מוסיפים מוסיקת עולם לאוזנם.

ריקודים אמיתיים
על "קוץ היוד" כתר ותגים
את שירי אני אפרוט
מסודות הספר "הבהיר".

השמש מופיעה מהירה
לאחר הירח סוגרת את הלילה
בלי חשש -הדרך ברורה
זרועה בקשיים למשימה.

ואיך אתמודד?
בכוחות ממנו לאני הבודד.
לעשות מה שאפשרי - באנרגיה
ובכל מצב באומץ ובסינרגיה.

קבלת שבת "לכה דודי"

לקראת שבת לכו ונלכּה. פי היא מקור הברכה. מראש מקדם נסוכה. סוף מעשה במחשבה תחלה.

רבנו בחיי על בראשית א א

כי מה שהיה אדם אחרון הכל למעלה רמה. כי הוא תכלית הכוונה בבריאת העולם. ואם הוא סוף המעשים הלא הוא תחילת המחשבה בטרם החלם.

ספר עמק המלך - שער יג - פרק לה

ידיעתו של הקב"ה אינו כידיעת בשר ודם, כי ידיעתו של הקב"ה מקפת זמן העולם הזה מקצהו ועד קצהו, דהיינו זמן בריאת כל היצור וגלגוליהם, עד התיקון האחרון, שיצא לחפשי אל תענוגי גן עדן. נמצא שידיעתו של הקב"ה היא טובה להסיר תאוות וזוהמתו שקבל עד יהיה נקי, ואז סוף ידיעתו לטובה, כמו תחילת ידיעתו, וזהו אומרם, 'אצל הקב"ה, תחילת המחשבה היא סוף המעשה' [וראה בראשית ב יח על אדם הראשון].

רש"י על מנחות כט א

קוצו של יוד - רגל ימיני של יוד.

ספר פרי מגדים על או"ח - משבצות זהב - סימן לב ג

כתיבה. ע"י ט"ז. בטור כתב כתיבה תמה שיהא כל אות מוקף גויל ומתויג כראוי **ושלא יחסר קוצו של יוד**.

משנה ברורה סימן לב טו

קוצו של יוד - היינו עוקץ שמאל של יוד וכ"ש אם חסר רגל ימין דפסול ותמונת היוד עיין לקמן בדיני צורת האותיות בסימן ל"ו ומש"כ בשם הפמ"ג.

חזק ואמץ!

שירתי פרי מחשבת השמחה לרוחי.
להוציא מהכוח אל הפועל.
לשאוב ולגלות את מי הבאר הנסתרים
כמו להוריד מנגינה שמימית.

ידידות מזינה את הלב במעגל אנושי
אנשים מחופשים לא מגלים את הנסתר,
העיקר הוא הפנים
לב טהור תמים.

לא מצאתי לגוף טוב אלא שתיקה
גם חכמים בהתכנסותם
רק מכוונים את המילה
ומתרכזים ברווח הנקי הרצוף בין תוויה.

גם טעמי המקרא עולים ויורדים
סוד עולם רחמים
סוד הכתר העליון

על "קוץ היוד" כתר
לא חייבים לשתות כדי שיצא סוד מיין
לפעמים רק מספיק לפתוח בספר הבהיר.

כמו השמש המאירה
אחר לילה עוטה אפלת ירח
מגלה את הדרך הברורה בלי צל
וצל ההרים נחזה פתאום תמים

רק חזק ואמץ ללכת הלאה
היה האור הבהיר
היה המנגינה גם ללא תווים
עשה את כל שאפשרי

היה השתיקה
היה הדרך הברורה
למרות המכשולים ובעטיים

דברים לא ז

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לַיהוָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְעֵינַי כָּל יִשְׂרָאֵל חֲזַק וְאַמֵּץ כִּי אַתָּה תָּבֹא אֶת הָעָם הַזֶּה אֶל
הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע ד' לֵאבֹתָם לָתֵת לָהֶם וְאַתָּה תִּנְחִילָנָה אוֹתָם.

מעגלים

להיות נפרד מאחרים
זה צורך קיומי לפעמים.
לשרטט מעגל סביבי
ולמצוא את הפינה משלי.

הנפרדות היא לרגע
כדי לא לפרום קשרים.
ככל שנוטש, כך אצטרך לשוב
לחבור, ולסייע לאחרים

זה כמו סרט בקולנוע ישן
ההרפתקאה נעה בין ירוק לאדום
והגיבור שניצב בפרשת דרכים
מבכר את הצהוב

אני תוחם את אזור הפעולה
לנוח או לעבוד היכן שצריך
מפעל חיי אוצר טמון
כמו סוד בקופסא

אך אני פועל להוציאו לאור
להעבירו מליבי אל אחרים
כך הופך המעגל רחב יותר
זוהי תנועת החיים- מעגלים.

מעגלים הם הרושם של מעשינו הטובים, כגון כנסים על שמירת הלשון בדרכי של **החפץ חיים**, זצ"ל.

לקוטי מוהר"ן תניא כה
"התבודדות היא מעלה עליונה וגדולה מן הכל".

ספר הנהגות צדיקים
תקנות והנהגות מרבי אהרן ציגלמאן ע"פ דעת רבי נחמן מברסלב
טוב מאד להאדם שישתדל שיהי' לו **חדר מיוחד** לו לבדו לעסוק שם בעבודת ה' בתורה ותפלה, ובפרט התבודדות ושיחה בינו לבין קונו שלה צריכין בוודאי חדר מיוחד (שיחות הר"ן רע"ד) ד. ואמר רבינו ז"ל שאפילו הישיבה בעצמה שיושבין בחדר מיוחד לבדו גם זה טוב מאד. ואעפ"כ אפילו אם אין לו חדר מיוחד, **תחת הטלית** הוא ג"כ חדר מיוחד.

והשווה

משנה מסכת תענית פרק ג משנה ח
על כל צרה שלא תבוא על הצפור, מתריעין עליה, חוץ מרוב גשמים. מעשה שאמרו לו לחוני המעגל, **התפלל שיירדו גשמים**. אמר להם, צאו והכניסו תנוגי פסחים, בשביל שלא ימוקו. **התפלל ולא ירדו גשמים**. מה עשה, עג עוגה ועמד בתוכה, ואמר (לפניו), רבונו של עולם, בניך שמו פניהם עלי, שאני כבן בית לפניך. נשבע אני בשםך הגדול שאניי זז מכאן, עד שתרחם על בניך. **התחילו גשמים מנטפין...**

חבוק ב א

על משמרת אעמדה ואיתיבך על מצור ואצפה לראות מה ידבר בי ומה אשיב על תוכחתי.

תענית כג א - עין יעקב על מסכת תענית אות (נו)
שם משנה [יט] מעשה שאמרו לחוני המעגל, **התפלל שיירדו גשמים** וכו'. (מעשה זה כתוב יותר באורך בברייתא זאת): **תנו רבנן**, פעם אחת יצא רוב אדר, ולא ירדו גשמים, אמרו לו לחוני המעגל, **התפלל וירדו גשמים**, **התפלל ולא ירדו**. עג עוגה ועמד בתוכה, כדרך שעשה חבוק הנביא, שנאמר, (חבוק ב א) **"על משמרת אעמדה"**.

רש"י על תענית כג א

עוגה - שורה עגולה, כמו עוגה שהיתה עגולה כדרך שעשה חבוק - כדמפרש בתרגום של תפלת חבוק על משמרת **אעמדה** כמין בית **האסורים עשה וישב**.

הסידור בתיאוגוניה

האגדה המקורית על פנדורה מספרת על אישה שפתחה ללא כוונה תיבה מלאה ברע והרע התפשט בעולם.

הרעיון שלי הפוך - מלב האדם יכל לצאת הרבה טוב, אוצרות אור בהתאם למאמץ.

חלומות של תקווה

לאט לאט גדל הפער
כפנינה שאיבדה ברק.
כצבי בין המעיינות
בקשתי אחר מים ולא מצאתים.

היית לי אחות אהובה
סטודנטית במכללה.
ופתאום הכל נהפך,
לבך התרחק ושכח

ומה שהיה נהדר
ושמרתי כארי
הפך כהרף עין לאין ומעורפל
איפה גילוי לבך?

היית הפרח היפה
והלכתי בגינתי לראות אותו.
וכמה קשה לעבור כביש חסום!
ולבסוף, נשארת רק תקווה.

באנו ללחוץ ידיים
כשהענן העבה עבר.
הידידות שעברה קרח דק
כה ארוך זמן הניתוק.

הדופק עולה שוב
לדפיקות ביציבות.
תפוס אותי בחיבוק כמעיל
הזמן קצר והגעגועים רבים.

השיח על ברק הפנינים הוא רחב מאוד, כמו למשל אור וזעה המשפיעים על אבדן הצבע.

תהלים מב

(ב) כְּאֵיל תַּעֲרֹג עַל אֲפִיקֵי מָיִם כֵּן נַפְשִׁי תַּעֲרֹג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים.
(ג) צִמְאָה נַפְשִׁי לֵאלֹהִים לֵאֵל חַי מִתִּי אָבוֹא וְאַרְאֶה פָּנַי אֱלֹהִים.

יחזקאל כג לא

בְּדֶרֶךְ אַחֲזֶיךָ הִלַכְתָּ וְנִתְּתִי כֹסֶה בְיָדְךָ.

“פרח בגינה” הוא ביטוי נפוץ בשירים.

אבד לי לבי

בתפר שבין הארנק והקלמר
אבד לי.
במחנה רחוק הוא נאלם, נעלם...

התחייבתי לגעת במים
לדאות באוויר נטול מחשבה
ועכשיו צריך לסדר את החשבון
בלי לאבד פרוטה.

מאחל לך יום אביבי
בלי ענן שאני קיים.
הצפורים מצפצפות גם על הגעגוע
ואני רוצה להמשיך.

אבדה לי תעודת הזהות
ולא הצלחתי לחצות את הגבול.
בעזרת ה' אעבור הנהר
כדי לגמוע את היופי בצד השני.

בבא מציעא כז א

תנו רבנן אשר תאבד פרט לאבידה שאין בה שוה פרוטה רבי יהודה אומר ומצאתה פרט לאבידה שאין בה שוה פרוטה.

ספר תורת המנחה לרבי יעקב סקילי - דרשה לד
ובכל אלו הענינים צריך שתהיה הכוונה והתשוקה לשם ית'. שאם יבוא אדם לבתי כנסיות ולבתי מדרשות בלא חשק ותשוקה, ומתפלל או לומד בהם בלא כוונה, וכן כשיוליך את בניו בהם... (תהלים פד ד) גם צפור מצאָה בית וגו', כלומר אם אין האדם עושה לכוונת כבוד השם ית' אין לו יתרון על הצפור שגם צפור מצאה בית וגו'.

דברים ג טז

וְלֹאֲבֹנֵי וְלִגְדֵי נְתַתִּי מִן הַגִּלְעָד וְעַד נַחַל אֲרָנָן תּוֹךְ הַנָּחַל וְגִבְלֵי וְעַד יַבֵּק הַנָּחַל גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן.

רש"י על דברים ג טז

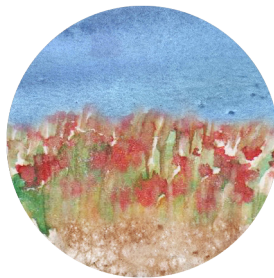
תּוֹךְ הַנָּחַל וְגִבְלֵי - כל הנחל ועד מעבר לשפתו כלומר עד ועד בכלל ויותר.

שירת לבי

שירים בלבי
מתנגנים בוהקים.
נגלים מסתר לאור
מעירים בי את גילת נעורי

כולי אמונה פשוטה
כילד העולה מעלה ומטה
בנדנדה, מבלי להבין
את האין סופי הבלתי מושג

רכבת חיי מרחפת על פני נופים
נעצרת כעת ברציף השירה
מלאכים מלווים אותי
בעולם שהלחנתי לעצמי.

השראה מהרצאה של אמונה אלון
"נדנדה" חיים נחמן ביאליק (1873-1934).

דברים יח יג
תמים תהיה עם ד' אלקיך

רש"י על דברים יח יג
תמים תהיה עם ה' אלקיך - **התהלך עמו בתמימות** ותצפה לו ולא תחקור אחר העתידות אלא כל מה שיבא עליך קבל בתמימות ואז תהיה עמו ולחלקו.

מדרש תנחומא ויקהל פרק א
ששכר מצוה מצוה ושכר עבירה עבירה בן עזאי אומר מצוה גוררת מצוה ועבירה גוררת עבירה
אמר רבי מאיר על כל מצוה שאדם עושה **מוסרין לו מלאך** לשמרו עשה מצוה אחת מוסרין לו
מלאך א' עשה מצות הרבה מוסרין לו מלאכים הרבה לשמרו שנא' (תהלים צא יא) כי מלאכיו
יצוה לך וגו'....

תהלים צא יא
כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך.

שבת לב א - עין יעקב על מסכת שבת אות (כג)
שְׁכַל הָעוֹלָה לַגִּדּוּם לִידוֹן, אִם יֵשׁ לוֹ פְּרָקְלִיטִין גְּדוֹלִים, נְצוּל. אִם לֹא אֵינוֹ נְצוּל. וְאִלוֹ הֵן
פְּרָקְלִיטִין שֶׁל אָדָם - **תְּשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים**, וְאִפְלוּ תַשֶּׁע מֵאוֹת תַּשְׁעִים וְתַשֶּׁע מִלְּפָדִים עָלָיו
חוּבָה, וְאֶחָד מִלְּפָדִים עָלָיו זְכוּת - נְצוּל.

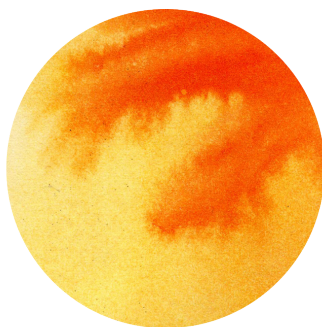
יש מקום

יש "קדושת המלכות"
אחתור ביגיעה אל אלוּקִי.
הוא למעלה ואני למטה
הוא למעלה ואני איתו
הוא המקום, ממני וממך.

סירתי שטה בים
סוערת קוצפת
צוללת במים
ועוגנת בתהומות חוף ליבי

יש מרחב אינסוף
בין שמים לארץ
רגשות אהבה גואים
מאיימים להטביעני בחן.

דמות המציאות היא נס.
מעגל אוהבים מהגוף לטבע
הנשמה קשורה מלופפת לנצח
ואל אלוּקִי בעוז אכסוף.

השיר נכתב בהשראת הרצאה של אמונה אלון על השיר "נדנדה" מאת חיים נחמן ביאליק (1873-1934).

ספר עוד יוסף חי - פרשת שמות
כתב רז"ל **בשער הכוונות** דף ל"ט ע"ג בדרוש ד' ענין **קדושת** יוצר עניינה הוא כדי **להעלות את המלכות לעולם הבריאה** העומדת בהיכל קה"ק דיצירה כנודע. ואנו מעלים אותה אל ההוד שבבריאה שהוא נקרא **היכל** עצם השמים ולכן קדושה זו נאמרת באל ברוך גדול דעה.

לקוטי תפילות חלק ראשון - תפילה ל [תנח]
רבנו של עולם אתה ידעת כמה אני רחוק **מקדושת** ושמחת יום טוב הקדוש, חוס וחמל עלי ברחמיך הרבים, וזכני בחסדיך העצומים, שאזכה לקבל הימים טובים בקדושה גדולה ובשמחה רבה, **עד שאזכה על ידי קדושת ושמחת יום טוב להעלות את המלכות דקדושה מבין הארבע מלכויות**, ולהעלותה לאור פני ה'.

ספר יצירה פרק א
(ג) **עשר ספירות בלימה עשר ולא תשע עשר ולא אחת עשר**, הבן בחכמה וחכם בבינה, בחון בהם וחקור מהם והעמד דבר על בוריו והשב יוצר על מכונו. (נ"א ואית דגרסי ודע וחשוב. ואית דגרסי והשב וחשוב, ואחרים גורסים וחקור ודע וחשוב מהם).

פירוש ר"י סגי נהור לספר יצירה
כי **אין כח הנברא להשיג באין סוף**, שכל התבוננות בחכמה מן השכל היא דקות רמז מחשבתו באין סוף. ולפיכך אמר עשר ולא תשע - כי אין מחשבה משגת לתת שיעור למעלה מן החכמה ולא בחכמה אלא על ידי התבוננות.

בראשית פרק ב ז
וַיֵּצֵר ד' אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עֶפֶר מִן הָאֲדָמָה וַיִּפֹּחַ בָּאָפִיו נְשִׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה.

רבנו בחיי על בראשית פרק ב פסוק ז
וענין היות **הנפש** אחרי הפרדה מן הגוף **קיימת נצחית** זה מתבאר מכתוב הזה שאמר נשמת חיים כלומר **נשמה חצובה ממקור חיים** כי הנשמה חצובה ממקור החכמה, הוא שכתוב (איוב לב ז) אמרתי ימים ידברו ורוב שנים יודיעו חכמה אכן רוח היא באנוש, סמך חכמה לרוח לבאר כי הרוח ממקור החכמה.

לדעת

מתן דין וחשבון מרצון לבוראי.
המשגיח על כל פרט
חולש על כל רובדי חיי באופן מוחלט.

שאלות אמוניות מעלעות בכנות באמונתי
אענה לכל תהייה בקריאת תהלים
עטור בתפילין, סמל ואמהות
אדע, שזה בסדר לא הכל לדעת.

השיר נכתב בהשראת הרצאה של אמונה אלון על השיר: "גדולים מעשי א-להי" אמיר גלבוע (1917-1984).

שו"ע אורח חיים - סימן לב מב
שי"ן של תפילין, הלכה למשה מסיני שיעשה בעור הבתים של ראש כמין שי"ן בולטת מקמטי העור, אחד מימינו ואחד משמאלו. של ימין המניח, של ג' ראשים, ושל שמאל המניח, של ארבע ראשים.

רבנו בחיי על דברים כח י
ואם תשכיל עוד בטעם שי"ן של תפילין תמצא השי"ן רמז לשכינה ולנשמת...

סדור תפלה - נוסח אשכנז - ברכות השחר
בְּרוּךְ אַתָּה ד' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאָרָה.

איוב פרק לח
(ד) אִיפֹה הָיִיתָ בְּיָסְדִי אֶרֶץ הַגָּד אִם יָדַעְתָּ בִּינָה.
(יח) הִתְבַּנַּנְתָּ עַד רַחֲבֵי אֶרֶץ הַגָּד אִם יָדַעְתָּ כָּלָה.

אמא גבריאלה

מלאכית ושמה גבריאלה
אם השומרת על ילדיה
שוכנת כעת במלכות ה'
עודנה מחייבת אלי.

בגישה חיובית ואוהדת לכל
הלחינה את תפיסת עולמה
ניצוץ טהור שורה בחיקה
קטנה בגוף אך נפשה גדולה.

השיר נכתב בהשראת הרצאה של אמונה אלון על השיר: "גדולים מעשי א-להי" אמיר גלבוע (1917-1984).

בשירו של אמיר גלבוע מופיע שמה של אשתו גבריאלה. אותיות שמה מופיעות בתחילת כל שורה. שם אמי, ז"ל, היה **גבריאלה** ושיר זה נכתב לזכרה האהוב.

מלחמות

"הסתר אסתיר פני"

אבל את ידו אני רואה בפנים.
מחפש את חברי כבמשחק מחבואים
ובטוח שלמוצאו יהיה נעים.

מודה לה' גם על מלחמות
נגד רוחות ושדים בחלומות.
קיבלתי אותן לחיזוק פנימי
נסיונות, מלחמות שעלי לפרש למה הגיעו אל חצר נפשי.

השיר נכתב בהשראת הרצאה של אמונה אלון על השיר: "גדולים מעשי א-להי" אמיר גלבווע (1917-1984).

דברים לא יח

וְאַנְכִי הַסֵּתֶר אֶסְתִּיר פָּנַי בְּיוֹם הַהוּא עַל כָּל הַרְעָה אֲשֶׁר עָשָׂה כִּי פָּנָה אֶל אֱלֹהִים אֲחֵרִים.

עירובין יח ב- עין יעקב על מסכת עירובין אות (ג)

מִיָּה בֶן אֶלְעָזָר, כָּל אוֹתָן שְׁנַיִם שֶׁהָיָה אָדָם הָרֹאשׁוֹן בְּנִידוּי, הוֹלִיד רֹחוּי וְשִׁדּוּי וְלִילִי, שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית ה ג): וַיְחִי אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמָאתַיִם שָׁנָה וַיּוֹלֶד בְּדַמּוּתוֹ כְּצִלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שֵׁת מִכְּלִל דָּעֵד הָאֵידִנָּה לָאוּ, כְּצִלְמוֹ אוֹלִיד.

הכתב והקבלה על בראשית מ ח

זוה, רוב החלומות באים, **אם מהרהורי דיומא**, או ע"י מערכת השמים או ע"י **רוחות ושדים** ומעוטא דמעוטא מהם באים ע"י מלאך, והחלומות הבאים ע"י מלאך הם אשר אין להם רק פתרון אחד אמתי, והפותר צריך להיות איש אשר צלם אלוהים עליו ורוחו ה' מתנוססת בו, ולזה מתעניין על מקצת חלומות כי חוששין פן באו ע"י מלאך...

עין יעקב על מסכת ברכות אות (קקב)

הַחֲלוֹמוֹת הוֹלְכִין אַחֵר הַפָּה? שֶׁנֶּאֱמַר, (בראשית מא) "וַיְהִי כִּאֲשֶׁר פָּתַר לָנוּ כֵּן הָיָה", וְאָמַר רַבָּא, וְהוּא דְּמַפְשֵׁר לִיהּ מַעֲיִן חֵלְמִיָּה, שֶׁנֶּאֱמַר, (שם) "אִישׁ כְּחִלְמוֹ פֶּתֶר" (שם).

בראשית מא יג

וַיְהִי כִּאֲשֶׁר פָּתַר לָנוּ כֵּן הָיָה אֹתִי הַשִּׁיב עַל כְּנִי וְאוֹתוֹ תִּלְהֶ.

סנהדרין קז א - עין יעקב על מסכת סנהדרין אות (רלד)

אָמַר רַב יְהוּדָה, אָמַר רַב, **לְעוֹלָם, אֵל יִבִּיא אָדָם עֲצָמוֹ לִידֵי נִסְיוֹן**, שֶׁהָרִי דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הֵבִיא עֲצָמוֹ **לִידֵי נִסְיוֹן וְנִכְשָׁל**. אָמַר לִפְנֵי, רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מִפְּנֵי מָה אוֹמְרִים "אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק אֱלֹהֵי יַעֲקֹב", וְאֵין אוֹמְרִים "אֱלֹהֵי דָּוִד"? אָמַר, אֵינְהוּ, מִיִּנְסוֹ לִי, אֵת, לֹא מִיִּנְסִית לִי. אָמַר לִפְנֵי, רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, נִשְׁנִי, שֶׁנֶּאֱמַר, (תהלים כו ב) "בְּחֲנֻנִי ה' וְנִשְׁנִי". אָמַר לִיהּ, מִיִּנְסָנָה לָךְ, וְעֵבִידָנָה מִלְּתָא בְּהֻדָּה, דְּלִדְיָהּ לֹא הוֹדְעִיתִינָהּ, וְאֵלוּ אָנָּה, קָא מוֹדְעָנָה לָךְ דְּמִנְסִינָה לָךְ בְּדִבְרֵי עֲרוּהּ, מִידִּ, (ש"ב יא) "וַיְהִי לַעֲת הָעָרִב וַיָּקָם דָּוִד מִעַל מִשְׁכְּבוֹ" וְגו'.

אָמַר וְאִנְחֵנוּ בּוֹדָאֵי לֹא רוֹצִים נִסְיוֹנוֹת, שֶׁהֵם קָשִׁים. עַל עֲנִיִּין זֶה מִתְפַּלְלִים כָּל בּוֹקֵר.

שמואל ב יא ב

וַיְהִי לַעֲת הָעָרִב וַיָּקָם דָּוִד מִעַל מִשְׁכְּבוֹ וַיִּתְּהֶלֶךְ עַל גֵּג בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיִּרְא אִשָּׁה רֹחֶצֶת מִעַל הַגָּג וְהָאִשָּׁה טוֹבֶת מְרָאָה מְאֹד.

סדור תפלה - נוסח אשכנז - ברכות השחר
יהי רצון שתרגילנו בתורתך. ונדבקנו במצותיך. ואל תביאנו לא לידי חטא. ולא לידי עברה ועון.
ולא לידי נסיון..

בגמרא מסופר שדוד ביקש נסיון ואחר כך על זה נכשל. הצפור מסמלת מאבק ביצר הרע.

סנהדרין קז א עין יעקב על מסכת סנהדרין אות (רלה)
דכתיב, (תהלים יא) "לִמְנַצֵּחַ דָּוִד בְּה' חֲסִיתִי אֵיךְ תֵּאֱמָרוּ לְנַפְשִׁי, נוֹדִי הִרְכָּם צָפוֹר". אָמַר דָּוִד
לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מִחַל לִי עַל אוֹתוֹ עוֹן, שֶׁלֹּא יֵאמְרוּ, (הַרְשָׁעִים) הֵר שֶׁבָּכְמָם
- צָפוֹר נִדְדָתוֹ. דָּרַשׁ רַבָּא, מֵאֵי דְכָתִיב, (שם נא) "לֶךְ לְבַדְּךָ חֲטָאתִי" וְגו', אָמַר דָּוִד לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, גְּלִיָּא וִידִיעָא קַמָּךְ, דְּאֵי בַּעֲאֵי לְמַכְפִּייה לִיצְרִי, הָוָה כִּי־פִינָא. אֵלֶּא אֲמִינָא, דְּלֹא לִימְרוּ,
עֲבָדָא זְכִי לְמַרְיָה. דָּרַשׁ רַבָּא, מֵאֵי דְכָתִיב, (תהלים לח) "כִּי אֲנִי לְצַלַּע נֶכּוֹן, וּמִכְאוּבֵי נִגְדִי תִּמִּיד"
- רֵאשִׁיָּה הֵי־תָה בֵּת - שְׂבַע בֵּת אֱלִיעֶם לְדָוִד, מִשְׁשֶׁת יָמֵי בְּרֵאשִׁית, אֵלֶּא שְׂבָאֶת עָלִיו בְּמִכְאוּבֵי...

גאולה

כוכב נִגָּה סמל אהבה זוהרת
ובלילה, גלותי ממהרת.
הגאולה באה "קמעה קמעה"
כחמה מתעוררת ליתן את אורה.

הלב חש שתרעלת הגלות תיגמר
ומקשר רוח לחומר.
נכין בגדי כהונה ומלכות
שיספרו בחוטי משי שממנו הסמכות.

השיר נכתב בהשראת הרצאה של אמונה אלון על השיר: "גדולים מעשי א-להי" אמיר גלבווע (1917-1984).

תהלים כב א
לְמַנְצַחַ עַל אֵילַת הַשָּׁחַר מִזְמוֹר לְדָוִד.

רש"י על תהלים כב א
אילת השחר - שם כלי שיר, ד"א על **כנסת ישראל** שהיא אילת אהבים הנשקפה כמו שחר (שיר השירים ז י'), ורבותינו דרשוהו באסתר, ומנחם פתר אילת לשון מעוז כמו אֵילוֹתַי לְעִזְרָתִי חוֹשֶׁה (תהלים כב כ). השחר - לשון שחרית, ומנחם פתר לשון בקור, כמו שֹׁחַר טוֹב יִבְקֹשׁ רָצוֹן (משלי יא כז) וכמו "...לְשַׁחַר פָּנֶיךָ וְאַמְצָאָךְ" (משלי ז טו).

תהלים כב כ
וְאַתָּה ד' אֵל תִּרְחַק אֵילוֹתַי לְעִזְרָתִי חוֹשֶׁה.

משלי יא כז
שֹׁחַר טוֹב יִבְקֹשׁ רָצוֹן וְדָרַשׁ רָעָה תִּבְוֹאֶנָּה.

משלי ז טו
עַל פֶּן יִצְאֹתִי לִקְרֹאתָךְ לְשַׁחַר פָּנֶיךָ וְאַמְצָאָךְ.

תלמוד ירושלמי מסכת ברכות ד ב
דלמא רבי חייא רבא ורבי שמעון בן חלפתא הוו מהלכין בהדא בקעת ארבל בקריצתה וראו **איילת השחר שבקע אורה**. אמר רבי חייא רבה לר' שמעון בן חלפתא בי רבי כך היא גאולתן של ישראל בתחילה **קימאה קימאה כל מה שהיא הולכת היא רבה והולכת**. מאי טעמא **"כי אֲשֵׁב בְּחֹשֶׁךְ ד' אור לי"** [מיכה ז ח].

מיכה ז ח
אֵל תִּשְׁמָחִי אֲיֹבָתִי לִי כִּי נִפְלֹתִי קָמָתִי כִּי אֲשֵׁב בְּחֹשֶׁךְ ד' אור לי.

משלי ד יח
וְאַרְחַ צְדִיקִים כְּאוֹר נֶגֶה הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד נֶכּוֹן הַיּוֹם.

ילקוט שמעוני שמות - פרק מ - רמז תיט
היה רבי נחמיה אומר **אהל מועד** שעשה משה מדבר כנגד מעשה בראשית.. **מנורה כנגד חמה** ולבנה. שבעה נרותיה כנגד שבעה כוכבים המשמשין את העולם ואלו הן שבתאי **צדק** מאדים חמה **נגה** כוכב לבנה.

העמק דבר על שמות כח ג
...ובאשר הוא דבר שבלב ע"כ הקדים לומר להם אשר מלאתי את אהרן **רוח חכמה**.

שאיפות

שאיפות פורצות בתוכי
ושואלות איך לכוון את כוחי
מפריח את שירי בין עצי עד
ומתרומם בבוסתן המלך.

בין ספירת חסד וגבורה
אתפוס אותו
אני מבקש, את פתקי תקח
תחבר אותי אליך, כאח.

כעץ שתול ביושר
אטייל יותר באושר
ואבקש מצפורים נודדות
לעזור בהפרחת אותיות אבודות

בעקבות הרצאה של אמונה אלון "מלכותי היתה קטנה ממני" מאת רבקה מרים (נולדה 1952)
סופרת חשובה שכתבה ספרים רבים וזכתה להערכה גדולה ובפרסים חשובים.

<http://www.mptmagazine.com/author/rivka-miriam-3914>

Sigmund Freud, *Civilization and Its Discontents* (1930) Translated by James Strachey, with newer editions and translations. Freud describes the concept of sublimation.

בעברית עידון זיגמונד פרויד מתאר את פעילותם של יצרים שונים באופן חיובי למען החברה.

שירת נשמתי

את לובן שירתי כענן אשים
אף שאינו מיוחד אותו ארים.
כל שהרוח נושאת ישוב
כמו הד נשימה שהינו חשוב.

בארצי אגמר בקושי בד' אמות
אבל תמיד קשור לנשמות.
הן יחידה אחת מתנת ה'
שמוסיפה אור לאבוקת העולם.

בין חוחי הפרדס זרועה נשמתי
בגן אינסוף בהמתנת העצים .
כל שטח בערוגה שונה מהשני
מלבלב, וריחו - כה טבעי.

בראשית ב ז

וַיֵּצֵר ד' אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עָפָר מִן הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפּוֹ נְשָׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה:

רש"י על בראשית ב ז

ויפח באפיו - עשאו מן התחתונים ומן העליונים **גוף** מן התחתונים ו**נשמה** מן העליונים.

משנה מסכת בבא בתרא פרק ו משנה ח

וּלְעֵשׂוֹת לוֹ קֶבֶר, וְכֵן הַמִּקְבֵּל מִחֲבֵרוֹ לַעֲשׂוֹת לוֹ קֶבֶר, עוֹשֶׂה תוֹכָה שֶׁל מַעֲרָה אַרְבַּע אַמּוֹת עַל שֵׁשׁ, וּפּוֹתֶהּ לְתוֹכָה שְׁמוֹנֶה כּוֹכִין, שֶׁלֹּשָׁה מִכָּאן וּשְׁלֹשָׁה מִכָּאן וּשְׁנַיִם מִכִּנְגֻדָּן, וְכוּכִין אֶרְכָּן אַרְבַּע אַמּוֹת...

ישעיה ס כא

וְעַמֶּה כָּלֶם צַדִּיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ נָצַר מִטַּעֲוֵי {מִטַּעֲוֵי} מַעֲשֵׂה יָדַי לְהִתְפָּאֵר.

והשווה

מלבי"ם על ישעיה יא א

ארץ בלתי מתראה, מ"מ בהגיע הזמן אז **יפרה נצר מן השרש**, שזה מתיחס להפראה חדשה ע"י נצר רך ויונק, **שאין** לו שום יחוס עם האילן הקודם...

שיר השירים ב ב

כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים כֵּן רַעֲיָתִי בֵּין הַבָּנוֹת:

רש"י על שיר השירים ב ב

כשושנה בין החוחים - שמנקבין אותם ותמיד **היא עומדת** בנויה ואדמימותה כן רעיתי בין הבנות מפתות אותה לרדוף אחריהם לזנות כמותם אחרי אלוהים אחרים והיא עומדת באמונתה.

תהלים פרק סט א

לְמַנְצֶחַ עַל שׁוֹשְׁנִים לְדָוִד:

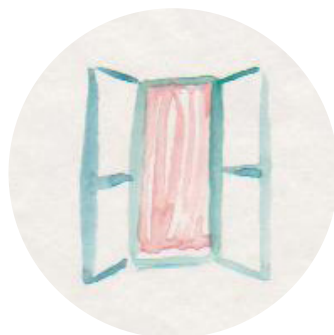
רש"י על תהלים סט א

על שושנים - על **ישראל** שהם **כשושנה בין החוחים** שהחוחים מנקבין אותם **והתפלל עלי**.

מלכותי

מלכותי קטנה אבל גם גדולה
ושעריה נפתחים במפתח של סודות.
מותר וכדאי לאחרים להשיא את רווחיה
מנהרת גדולתה אף ששטחה כה זעיר.

יש עומק ורוחב מול עיני, בבהירות
חלומות-חלונות כהרים שמופיעים במהירות.
תווי שירי נוסעים בעמקים, בהד נעים נישאים
את הדרך מפארים לטיולים במרחבים.

בעקבות הרצאתה של אמונה אלון "מלכותי היתה קטנה ממני" רבקה מרים.

תהלים קיח יט
פָּתַחוּ לִי שְׁעֵי צֶדֶק אֲבֹא בָם אוֹדָה יְהוָה.

מלבי"ם על תהלים קיח יט - חלק באור הענין
פתחו - (המלך והצדיקים שהלכו עמו הגיעו לפני הבהמ"ק להודות ולהקריב זבחי תודה וקרבן
היום), ומצוה אל השוערים שיפתחו לו שְׁעֵי צֶדֶק [תהלים קיח יט] - שהמה שְׁעֵי בהמ"ק
שיבא בם להודות לה' - וקראם שְׁעֵי צֶדֶק כי אחר שבא יְשׁוּעָתוֹ ע"י היסורים נהג ה' עמו
במדת צדק כפי המעשה, לא במדת חסד.

ספר השל"ה הקדוש - מסכת פסחים - ביאור ההגדה (טז)
פתחו לי שְׁעֵי צֶדֶק, מדת המלכות, כי תהיה המלוכה. (לה')

תהלים קל א-ב
שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְקִים קְרָאתִיהָ ד'
ד' שְׁמָעָה בְּקוֹלִי תִהְיֶינָה אַזְנוֹתָי קְשָׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנֵי.

ברכות י ב - עין יעקב על מסכת ברכות אות (נד)
מִשּׁוּם רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן יַעֲקֹב, אֵל יַעֲמֹד אָדָם בְּמָקוֹם גָּבוֹה וַיִּתְפַּלֵּל, אֲלֹא בְּמָקוֹם נָמוּךְ וַיִּתְפַּלֵּל,
שְׁנָאָמֵר, (תהלים קלא) "מִמַּעַמְקִים קְרָאתִיהָ ה'". [תְּנִינָא נְמִי הֲכִי, לֹא יַעֲמֹד אָדָם לֹא עַל גְּבִי כְּסֹא
וְלֹא עַל גְּבִי שְׂרָפָרָף וְלֹא בְּמָקוֹם גָּבוֹה וַיִּתְפַּלֵּל אֲלֹא בְּמָקוֹם נָמוּךְ וַיִּתְפַּלֵּל, לְפִי שְׂאִין גְּבוּהוֹת לְפָנֵי
הַמָּקוֹם, שְׁנָאָמֵר, "מִמַּעַמְקִים קְרָאתִיהָ ה'", וְכִתְיִב, (שם קבא) "תְּפִלָּה לְעֵנִי כִי יַעֲטֹף".

תהלים קב א
תְּפִלָּה לְעֵנִי כִי יַעֲטֹף וְלִפְנֵי ד' יִשְׁפֹּף שִׁיחוּ.

שיר רגשות

אשיר שיר ישן חדשני
בקפיצה מקצה עולמי לקצה השני.
ברגשות מותרים אזורם בהזדמנות
ממחשבה ודיבור למעשה אדלג ברעננות.

מֵאֲלֵהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סָבִיבִתִּיכֶם הַקְרִיבִים אֵלַיךְ אוֹ הַרְחֻקִּים מִמּוֹךְ מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד קֶצֶה הָאָרֶץ.

מזרחי על דברים פרק יג ח

מקצה הארץ זו חמה ולבנה וצבא השמים. שהן מהלכין **מסוף העולם ועד סופו**. בספרי. דאי אפשר לומר א"רחוקים" קאי, כאילו אמר, **הרחוקים** ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ, משום ד"מקצה... ועד קצה", על כמותם וגודלם קמייירי, שפירושו, מסוף העולם ועד סופו, לא על המרחק (שבינם) [שבינך] לבינם, דאם כן, עד קצה הארץ מבעי ליה. ולפיכך **פירשוהו על תנועת חמה ולבנה, כוכבים ומזלות**, שמורה על (כמותה וגודלה, שהיא נמשכת) (כמותם וגודלם שהם נמשכים) מקצה הארץ ועד קצה הארץ, דהיינו **מסוף העולם ועד סופו**.

והשווה

דברים כח מט

יֵשָׁא ד' עֲלֶיךָ גוֹי מֵרַחֵק מִקְצֵה הָאָרֶץ כְּאֲשֶׁר יִדְּאָה הַנָּשָׂר גּוֹי אֲשֶׁר לֹא תִשְׁמַע לְשֹׁנוֹ.

תרנגול הודו

מהודו הגיע התרנגול הגדול
לא דורש הרבה לשתות או לאכול.
מסתובב חופשי באמונה גדולה
בן מלך ממש עם כרבולת עגולה.

ואף על פי שאמרו לו לא, הוא מתנשא
ומדי פעם הוא עף, גאה.
מקורי בנוצותיו, בצבעי זוהר הן נלבשות
אך מה שהוא אוכל כולל התחייבויות.

השיר נכתב בהשראת הרצאה של אמונה אלון אודות "הינדיק" מאת אוריה פיציון.

"פתחו לי שערי צדק"

מחונך לעשיית עבודות
ממעשים אני בונה עולמות.
אע"פ שקירות שומעים סודות
איני מפחד מהפרעות.

אני צריך לדעת
מאין מקור זרימתו של נהר נובעת
פיתחו לי את הגן, שערי הצדק
לעולמות אוצר בית הבדק.

בהמתנה לשבת, אטעם מכל עץ
פתחו לי שערי יראה בתפילתי ליועץ.
כל דבר בעתו - ולכל פרי עונתו
שאזכה לראות צדיק עם סימן במצחו.

ישעיה מח ד

מִדַּעְתִּי כִּי קָשָׁה אֶתָּה וְגִיד בְּרָזֶל עֶרְפֶּךָ וּמִצָּחֶךָ נְחוּשָׁה:

ירמיה פרק ה ג

ד' עֵינֶיךָ הִלּוּא לְאַמוֹנָה הַכִּיתָה אֹתָם וְלֹא חָלוּ כָּלֵיתָם מֵאֲנִי קָחַת מוֹסֵר חֲזָקוֹ פְּנִיָּהֶם מִסָּלַע מֵאֲנִי לְשׁוּב.

רד"ק על ישעיה פרק מח פסוק ד

וגיד ברזל - קשה כגיד ברזל כי אחר שהפכת ערפך אלי לא פנית עוד אלי כאלו ערפך גיד ברזל שלא יוכל לחזור כאלו איננו פרקים, וכן **מצחך הוא כנחושה** שלא תבוש מפני, כי העזות יראה **במצח** ובפנים, כי מי שיש בו העזות ירים מצחו ופניו כנגד מוכיחו **כאלו מצחו ופניו קשים** שלא יוכל להכניעם ולהכלם אלא ירים בעזות מצחו ופניו, וכן כתוב חזקו פניהם מסלע.

תהלים פרק קא ג

לֹא אִשִּׁית לְנֶגֶד עֵינֵי דָבָר בְּלִיעֵל עֲשֵׂה סִטִּים שְׁנֵאתִי לֹא יִדְבַּק בִּי.

אבן עזרא על תהלים פרק קא ג

לא - יספר על המחשבה **שהוא במצח**.

בסערה

נורמות מגבילות את השינה
מעוררות לפקוח עין לחוייה.
בסוד, אין הבדל בין טוב לרע
כ"ברוך מרדכי" "וארור המן".

אבל ה' כן יודע את הפער ביניהם!
ואף על פי שעדיין איני מבין, אני מאמין.
אות האלף מחפשת כס להשלים לכסא
ונעצרת, כי עמלק משתולל בעולם.

בלבי הולכות ושבות כל מיני מחשבות
והן כותבות עקבות במצפוני.
ועל ידי שמחה יכולים
להגיע לשלווה גם בעין הסערה.

השיר נכתב בהשראת הרצאה של אמונה אלון אודות "הינדיק" אוריה פיציון.

מגילה ז ב - עין יעקב על מסכת מגילה אות (כו)

בִּי בֶר אֲבִין, וְרַב חֲנִינָא בֶר אֲבִין, מַחְלִפֵּי טַעְדֵּיתִיהוּ לְהִדְדִי. אָמַר רַבָּא, מִיִּחְיִיב אָנָּשׁ לְבִסּוּמִי (נפשיה) בְּפוּרְיָא, עַד דְּלֹא יָדַע בֵּין "בְּרוּךְ מְרַדְכִי", לְ"אֲרוּר הָמָן". רַבָּה וְרַבִּי זִירָא עֲבָדוּ טַעְדָּת פּוּרִים בְּהִדְדִי הִדְדִי. בְּתַר דְּאִיבְסוּם, קָם רַבָּה וְשִׁחְטִיה לְרַבִּי זִירָא. לְמַחֲרָ (כי פכח מיניה חמרא), בָּעָא רַחֲמֵי עָלֶיהָ וְאַחֲיִיהָ.

ספר בת עין - פרשת תצוה

ולזה אמרו חז"ל (מגילה ז ע"ב) עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי, רצה לומר שלא יהא חלוק בין שני הבחינות, ר"ל שבחינת ברוך מרדכי יגיע לתוקף האמונה כמו כת של ארור המן, שהגיעו לאחר המעשה. וכת של ארור המן יגיעו לבחינת אמונה פשוטה כמו הכת של ברוך מרדכי, שהיו מתחילתם באמונה שלמה בלתי ספק ...

איוב מב ג

מִי זֶה מַעֲלִים עֲצָה בְּלִי דַעַת לָכֵן הִגְדַּתִּי וְלֹא אָבִין נִפְלְאוֹת מִמֶּנִּי וְלֹא אֲדַע.

רש"י על איוב מב ג

מי זה מעלים - אשר העלים וכסה עצתו ונפלאותיו של הקב"ה בבלי דעת, ידעתי כי הכל בידך לעשות וע"כ הגדתי קצת מגבורותיו כאשר היו עם לבבי כאשר ידעתי. ולא אבין - אבל לא הבנתי כ"כ כאשר הודעתני כי כמה נפלאות נסתרות ונעלמות ממני אשר אינני יודע.

מלבי"ם על איוב מב ג - חלק באור הענין

...וכן יתר השאלות ששאל איוב במשך וווכחו, והוא לא יבין ולא ידע מה להשיב על שאלות אלה, ואין ראוי להעלים עצה בלי דעת ולסמוך על האמונה בלבד, לכן התוכח ויטעון שרוצה שה' יענהו על שאלות אלה, כדי שע"י הווכוח יתבררו לו דברים אלה ע"פ החקירה וידע מה ששייב להאפיקורס, וגם שגדולה הידיעה וההשגה מן האמונה בלבד בלא הבנה וידיעה...

והשווה

משלי יט כא

רַבּוֹת מַחְשְׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ וְעֶצֶת ד' הִיא תְּקוּם.

בראשית כה לד

וַיַּעֲקֹב נָתַן לְעֵשָׂו לָחֶם וּנְזִיד עֲדָשִׁים וַיֹּאכַל וַיִּשְׂתֵּי וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ וַיִּבֶזַע עֵשָׂו אֶת הַבְּכֹרָה.

אבן עזרא על בראשית כה לד

...אולי וידיעונו למה חסר מאור עיניו. ואל ידחונו בקנה של דרש. כי יש לו סוד ואין לנו לחפש כי עמקו מחשבות השם ואין כח בדעת האדם להבינם וכן אחר' אמרו הנה צאן יש לו.

והשווה (בראשית כד לה). כי רבקה אמרה לו לך נא אל הצאן (בראשית כז ט) ויתכן שנשאר לו מקנה מעט גם נכון הוא להיות פי' לך נא אל הצאן **אל מקום** הצאן שהן נמכרות.

שמות יז טז

וַיֹּאמֶר כִּי יָד עַל כַּסֵּי-יְהוָה מִלְחָמָה לִדְבַעְמֶלֶךְ מִדֵּר דֹּר.

רש"י על ישעיה יב ב

י-ה-עד הנה היה שמו חלוק ובמפלתו של עמלק נעשה שלם וכן הוא אומר כי יד על כס י-ה (שמות יז) אין הכסא שלם ואין השם שלם **עד שתהא מלחמה לה' בעמלק.**

עבודת הבורא

כמו בציור רוחני
אשתדל במשיכת מכחול המצוות לפי כוחי.
כבן מלך מחוייבתי גדולה
וכמה צריך לעובדו בכוונה!

החוויה בים של תורה צלולה
ואנייתי נוסעת לרוחבה.
אנהג בה כשהשמחה מובילה
מקשיב ברוגע לפשטותה.

השיר נכתב בהשראת הרצאתה של אמונה אלון אודות "הינדיק" אוריה פיציון.

דברים יד א

בָּנִים אַתֶּם לַד' אֱלֹקֵיכֶם לֹא תִתְגַּדְּדוּ וְלֹא תִשְׁיִמוּ קֶרֶךְ בֵּין עֵינֵיכֶם לְמֵת:

ויקרא י יא

וְלִהְבִּדִּיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין הַחֹל וּבֵין הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהוֹר.

וְלַהּוֹרֹת אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל הַחֻקִּים אֲשֶׁר דִּבֶּר ד' אֲלֵיהֶם בְּיַד מֹשֶׁה.

רבנו בחיי על ויקרא י ט

מוליד **גסות הרוח**, לפי שהוא מחמם כוחות הלב ויגיע לו מזה **גסות הלב**, וזהו שאמר **ולהבדיל בין הקודש ובין החול**, כי עם גובה הלב הכל שוה אצלו לא יבדיל בין קודש לחול ובין טמא לטהור. מוליד **בלבול השכל**, לפי שהעשן העולה למוח הנה הוא מחיצה מבדלת בין השכל ובין שאר כוחות הגוף, כענן הנטוי **ברקיע** שהיא מחיצה מבדלת **בין אור השמש והעולם הזה**, כן **פעולות האדם נחשכות ואינו יכול להבחין ביניהם**, וזהו שאמר **ולהורות את בני ישראל, לפי שההוראה במצוותיה של תורה צריכה שכל זך ודעת צלולה**.

ויקרא י י

וְלִהְבִּדִּיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין הַחֹל וּבֵין הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהוֹר.

כלב

כמצפן שאיבד צפונו במצולות הים
הכלב נובח כשהוא נזעם
נוהג כעירוס כנטול מצפון טבעי
ונבהל מכל רעש נוכחי.

מפעל עשייתו מרוכז סביב כמה עקרונות
אוכל ושתיה, טיולים וחתולים.
לא אספן של בולים נדירים וגלויות
ואת העצמות מחביא בערמות.

לישון רוב היום נוח לו יותר מלרוץ
ומדינתו מוגבלת לשכונה שבחוץ.
מסתכל בפריחה מבלי לזוז
ועוקב אחרי יונים בריכוז.

בחיינו הוא עליז מכל ליטוף,
ולא דואג למאוס אם היום שקוף.
מתייחס באדישות לכל מטוס מרחף,
אך לא כן לזבוב שמעליו מעופף.

סנהדרין צז א עין יעקב על מסכת סנהדרין אות (קטו)

בִּי נְהוֹרָאֵי אוֹמֵר, דוֹר, שְׁבֹן דָּוִד בָּא בּוֹ - נְעָרִים יִלְבְּינּוּ פָּנֵי זָקְנִים, וְזָקְנִים יַעֲמִדּוּ לְפָנֵי נְעָרִים, וְבֵית קָמָה בְּאַמָּה, וְכֻלָּה בְּחֻמוֹתָהּ, וּפְנֵי הַדּוֹר כְּפְנֵי הַכָּלָב, וְאֵין הֵבֶן מִתְבַּיֵּשׁ מֵאַבְיוֹ.

רש"י על סנהדרין צז א

פני כלב - דדמיין ממש לכלב, מפי רבי, לישנא אחרינא כפני הכלב **שלא יתביישו זה מזה**.

מהרש"א על סנהדרין צז א

וּפְנֵי הַדּוֹר כְּפְנֵי הַכָּלָב כו'. עיין פירוש רש"י ועוד נראה לפרש כי נקרא כלב **כי כולו לב ונאמן לאדוניו** ואמר שפני אותו הדור יהיה כפני כלב **שמראה לפנים כאלו הוא אוהב אבל לבו בל עמו** כי לפי האמת האהבה שהיא נראה לפניך היא נעדרת בלב ועל זה אמרו בפ"ב דסוטה ואין הדור רואה אלא לפנים.

סוטה מז ב - עין יעקב על מסכת סוטה אות (קכד)

מִשְׁרַבּוּ הַיְּהוּדִים, הַתְּחִילָה בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל לְהַנָּשֵׂא לַיְּהוּדִים, **שְׂאִין דוֹרְנֵנוּ רוֹאִין אָלָא לַפָּנִים**.

ספר חדושי אגדות חלק רביעי עמוד ס

וז"ש שהכלב מכיר קונו כי כבר התבאר למעלה בפרק הכונס (ב"ק ס' ב') **כי הכלב הוא בעל נפש**, ולכך יש בו הכרה, ונקרא בשביל זה כלב שהוא כולו לב, ואלו החתול הוא הפך זה שאינו מכיר קונו היינו האדון שלו.

הליכה כלפי האור

פריחתה של הנשמה לא דבר פשוט היא,
ועוד כותבים המשוררים בשיא
איך ליצור קשר עם האחרים.
קסם שבאמונתם מבטאים .

אם כל זה למעלה מן השכל הרגיל
הרצון, ביגיעה גדולה, זה התרגיל;
כך חברות קושרת לבבות
ועוזרת בהליכה כלפי האורות.

השראה מהרצאתה של אמונה אלון על "כל הלילה בכיתי" מאת זלדה.

והשווה

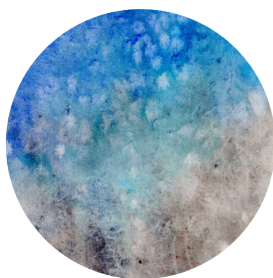
ספר הברית - חלק א מאמר א מוסדות שמים - פרק ג

ואח"כ ביום המות **ופריחת הנפש פושט הגוף** צורתו ושב לדברים והדברים לדברים **פושט צורה ולובש צורה** עד שובו אל הד' יסודות, **והרוח תשוב אל האלוקים**, ובעת התחיה ישרוק ה' לכל חלקי הגוף ההוא מן היסודות ויקבץ נדחיו מכל מקום שהם ויבן לו גופו ממש כאשר היה **ורוחו ונשמתו אליו יאסף ויחי** ויקום על רגליו ויחי עוד לנצח, אבל אם חברם היוצר מתחלה ברגע הראשונה כדבריהם היה הכל קיים תמיד על ענין אחד **לנצח** לא יחליפנו ולא ימיר אותו לזולתו, ואנו רואים כי יבלו אף יחלופו יאבדו אף יסופו.

בקרבת ה'

השאלה איננה להיות או לא להיות
אלא איך לחיות.
וכך היא הדרך שמתקרבים לה'-
בענוה.

האחוז בתווי שיר שמיימי,
קופץ מעלה מעלה בזהירות.
חפץ לראות את הנעלם-
ביראה.

השראה מהרצאתה של אמונה אלון על "כל הלילה בכיתי" מאת זלדה.

דברים יז ח

כִּי יִפְּלֵא מִמֶּךָ דְּבַר לְמִשְׁפָּט בֵּין דָּם לְדָם בֵּין דִּין לְדִין וּבֵין נֶגַע לְנֶגַע דְּבָרֵי רִיבֹת בְּשַׁעֲרֵיךָ וְקִמַּתְּ וְעָלִיתְ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר ד' אֱלֹהֶיךָ בּוֹ.

רש"י על דברים יז ח

כי יפלא - כל הפלאה לשון הבדלה ופרישה **שהדבר נבדל ומכוסה ממך**.

ספר יצירה פרק א

(ג) **עשר ספירות** בלימה עשר ולא תשע עשר ולא אחת עשר, **הבן בחכמה** וחכם בבינה, בחון בהם **וחקור מהם** והעמד דבר על בוריו והשב יוצר על מכונו. (נ"א ואית דגרסי ודע וחשוב. ואית דגרסי והשב וחשוב, ואחרים גורסים **וחקור ודע וחשוב מהם**).

פירוש הרמב"ן על ספר יצירה

(ד) **עשר** ספירות בלימה עשר ולא תשע **עשר** ולא אחד עשר - אלו הספירות הם פועל הספירות הנמשכות **מן המקור שפעלו עשר דברות**. ופירוש שהם עשר ולא תשע להביא במנין הכתר שממנו נמשכו, **אף על פי שאין המחשבה משגת בו**, אבל ממה שאדם רואה הנתיבות הנמשכות ממנו יודע שהוא **מקור נובע**. עשר ולא אחד עשר להוציא מן המניין **הדבר הנעלם** שבראש הכתר, שממה שאנו רואים לו סוף בראש הנתיבות יחשוב האדם שיש לכתר ראש ואם כן למעלה ממנו **דבר נעלם נשגב מן המחשבה ומן הפה אינו נכנס במניין**. ושמעתי בזה פירוש אחר וזה הוא הנכון.

תהלים קיא י

רִאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת ד' יִשְׁכַּל טוֹב לְכָל עֲשִׂיהֶם תְּהִלָּתוֹ עֹמֶדֶת לְעַד.

מצודות דוד על תהלים קיא י

ראשית חכמה - הנכון הוא **שבתחלת למוד החכמה ישריש האדם בלבו יראת ה'** ולשכל טוב יחשב לכל העושים כן כי אז תהיה תהלתו עומדת לעד להיות מהולל בחכמה כי תהיה מתקיימת משא"כ אם לא תקדים היראה אל החכמה וכמ"ש רז"ל.

ועוד

ועוד הילד מחפש תשובות
איך הכל יגמר, השאלות עמוקות.
ויש לענות על התמודדות עם מוות,
שמחשבה ועשייה אלו החיים, כעת.

אדליק לא רק נר, אלא אבוקה
להרים פיסת מחשבה, שתהיה עמוקה.
ולא אספיק הכל, אך בשטף העבודה הולך
כי הבנתי שיש חזון בתוך החושך.

השראה מהרצאתה של אמונה אלון על "כל הלילה בכיתי" מאת זלדה.

מיכה ג 1

לְכֵן לַיְלָה לָכֶם מִחֲזוֹן וְחֶשֶׁכָה לָכֶם מִקֶּסֶם וּבָאָה הַשֶּׁמֶשׁ עַל הַנְּבִיאִים וְקָדַר עֲלֵיהֶם הַיּוֹם.

מלבי"ם על מיכה פרק ג פסוק ו - חלק באור הענין

לכן לילה לכם מחזון - מפני שהיה ביניהם **שלשה מינים, חוזים, קוסמים, נביאים**, אמר נגד החוזים שדרך המחזה לבא **בלילה**, לא יבא החזון ע"י הלילה רק יבא לכם לילה ע"י החזון, ונגד הקוסמים שדרך לעשות הקסם במקום חשוך, לא יבא עוד הקסם ע"י החשך, רק תחשך לכם - ע"י הקסם - ונגד נביאי השקר שהם היו מנבאים ביום, תבא השמש על הנביאים - ומוסיף שלא לבד שתבא השמש כי גם יקדר עליהם היום - שבעוד שיהיה יום ויהיה השמש בשמים יקדר היום עליהם, ר"ל שתשיגם הצרה לפני זמנה.

בין חיים למוות

אני בוכה על יופי שיעלם
ומבין שזאת העצבות מותרת.
אך לא אכלה עליה את זמני
אלא אבנה חיים ארציים.

חושך לילי של מוות
יכבה נרי- דבר לא נשאר לעולם.
בינתיים הבחירה של מה ואיך
בכל עניין שאני רוצה לעשותו.

השראה מהרצאתה של אמונה אלון על "כל הלילה בכיתי" מאת זלדה.

עבודה זרה כ א עין יעקב על מסכת עבודה זרה אות (מו)
אִשֶּׁת טוֹרְנוֹסְרוּפוֹס הָרָשָׁע, וְרָק, וְשִׁחַק וּבָכָה. רַק - שְׁהִיתָה [בָּאָה] מִטְּפָה סְרוּחָה, שִׁחַק -
דְּעִתִּידָה לְמִיגְיִירָה וְנָסִיב לָהּ. בָּכָה - דְּהָאִי שׁוֹפְרָא בְּלִי בְּאַרְעָא.

לפתוח חושים

תביני נפשי יש משהו מסתורי
שנשמע ונראה בכל החושים.
עץ או קרחון שקצהו נגלה
ובעומקם יש עולם שלם.

ישנם משוררים עם רגישות
שכל לחישה מביאה למודעות.
אז שערי יצירה נפתחים
לעולמות הנפש, מורחבים.

בוא! תשמע את קול האדמה והרוח
הפנימיות של ליתן שמתעורר.
וכאשר היציב ינוע תחת רגלי
אתחדש במימוש אור חדש.

השראה מהרצאתה של אמונה אלון על השיר "אי" מאת זלדה.

שפת אמת ספר בראשית - פרשת לך - שנת [תרס"ב]

וזהו עצמו פי' לך לך **שהאדם יש בו יצירה פנימיות שערי בינה בלב** אבל מתלבש בצורה חיצונית וכמו שהי' במצרים שהוציאנו ה' משערי טומאה והכנסנו **לחמשים שערי בינה**. כן הוא בפרט גם כן וזה לך לך לצאת מלבוש הגשמי להתדבק בצורה הפנימיות.

סדור תפלה - נוסח אשכנז - סדר יוצר

הַמַּחֲדָשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאִשִּׁית. כְּאֲמֹר לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדִלִים. כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ אוֹר חֲדָשׁ עַל צִיּוֹן תֵּאִיר וְנִזְכָּה כָּלֵנוּ מִהֶרָה לְאוֹרוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה ד', יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת.

וראה יעבץ על הסידור, שם.

ספר המקנה על קידושין עא א

ולכך אנו מתפללים שיאיר השי"ת **אור חדש בציון** [סידור, סדר יוצר] ואז נזכה **כולנו להיות במדרגה אור זה** שהוא שורה עלינו בגלותינו ולפי זה **טהרת ישראל תלוי** בהזכרת השם לכך גילוי המשפחות שהוא טהרת ישראל והזכרות ה' תלוי' זה בזה וזמן אחד להם פעם א' בשבוע.

האין סופי.

הנעלם קיים
מול העיניים שנפקחו.
השכל והרגש מתבגרים
עוברים מהמורות ומתחזקים.

כפרח שנשאר בזכרון
מעודכן בכל החושים
כך בעקבות החץ שעף לדף היסטוריה
משאיר שרידיו באבן, ועובר לאין סוף.

השראה מהרצאתה של אמונה אלון על השיר "אי" מאת זלדה.

פירוש הרמ"ק לספר יצירה פרק ראשון

(ג) עשר ספירות בלימה עשר ולא תשע עשר ולא אחת עשר, הבן בחכמה וחכם בבינה, בחון בהם וחקור מהם והעמד דבר על בוריו והשב יוצר על מכונו.

(נ"א ואית דגרסי ודע וחשוב. ואית דגרסי והשב וחשוב, ואחרים גורסים וחקור ודע וחשוב מהם).

כבר פירשנו גם כן משנה זו בספ"ר בשער עשר ולא תשע בארוכה, ועם כל זה לא נאסוף ידינו לפרשה הנה בס"ד. הנה במשנה זו בא **להציל המעיין מן הטעות שלא יוסיף על עשר ולא יפחות**, ואמר עשר ולא תשע, כדי שלא יאמר שהכתר הוא המאציל הראשון ח"ו, שאינו כן, אלא הם עשר נאצלים והכתר אחד מהם **ולמעלה מהם האין סוף**.

סמלים

סמלים הם קיצור של משלים
כורד לבן או אדום
י"ג עלי כותרת וה' עלי גביע
כך ישראל והשכינה.

ואני פרח בפנים
מצוי בעמקים בין החוחים.
תחת השמש שרף עולה
ומשקה חיים לנשמה יתרה.

אני עף על ידי דמויות
מעיז לעשות קפיצת הדרך.
וכשאוחז במדרגה רוחנית
עולה עולה נשמתי.

השראה מהרצאתה של אמונה אלון "כציץ העמקים" מאת זלדה.

הקדמה לזהר.

בהבדלה הובא הפסוק

תהלים פרק קטז יג

כֹּסֶם יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבָשִׁים ד' אֶקְרָא

מתיחס זה לה' לה' -חמישה [ה'] **עלי גביע -"חסדים"** וראה על זה הקדמה לזהר.

ספורי חסידות מדברים הרבה על "קפיצת הדרך" בעל שם טוב, צמח צדק ואחרים.

המקור מופיע בגמרא

סנהדרין צה א עין יעקב על מסכת סנהדרין אות (קנו)

שם תנו רבנן, שְׁלֹשָׁה קִפְצָה לָהֶם הָאָרֶץ; אֲלֵי־עֶזְרָא עֶבֶד אֲבִרָהֶם, יַעֲקֹב אֲבִינוּ, וְאַבְיָשִׁי בֶן צִרְיָה. אֲבִי־שִׁי בֶן צִרְיָה - הָא דְאֶמְרֵן. אֲלֵי־עֶזְרָא עֶבֶד אֲבִרָהֶם, דִּכְתִּיב, (בראשית כד) "וְאַבְא הַיּוֹם אֶל הָעֵין". לְמִימְרָא, דִּהְיוּא יוֹמָא נָפִק. יַעֲקֹב אֲבִינוּ, [שם ע"ב] דִּכְתִּיב, (שם כח) "וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שָׁבַע וְגו' וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם" וְגו' וְכו',
כמו שכתוב מאמר זה באורך במסכת חולין פרק גיד הנשה.

ספר בראשית פרק כד מב

וְאַבְא הַיּוֹם אֶל הָעֵין וְאָמַר ד' אֱלֹהֵי אֲדִנִּי אֲבִרָהֶם אִם יִשְׁכַּח נָא מִצְלִיחַ דִּרְכֵּי אֲשֶׁר אָנֹכִי הֵלַךְ עָלֶיהָ.

בראשית פרק כח

(י) **וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שָׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה.**

(יא) **וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיֵּלֶן שָׁם כִּי בָא הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּקַּח מֵאֲבְנֵי הַמָּקוֹם וַיִּשָּׂם מִרְאשֹׁתָיו וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא.**

עולמות עליונים

אש ומים מטהרים
חומר ורוח חוזרים למקורם.
לכל דבר ועשייה יש כח מרומז
גנוז בפנים, לצאת, להוביל.

השאלה מונחת אחרי ההתעלות
איך לנהוג בזהירות בלי הגזמה.
מפינתי הקטנה ללמוד גדולה
ולגלות מחדש מקור של תקווה.

שערי עולמות עליונים
שנעולים מולי, אפתח.
לכל אדם יש חלק
לכל חלק יש אדם המוכן לביקור על ידי השתדלות.

המפתחות בתוכי
לשפע מתוקצב מלמעלה.
כשאכין עצמי לברכות
אתרם מחסדי הבורא.

השראה מהרצאתה של אמונה אלון "כציץ העמקים" מאת זלדה.

במדבר לא

(כב) אַךְ אֶת הָהָב וְאֶת הַכֶּסֶף אֶת הַנְּחֹשֶׁת אֶת הַבְּרָזֶל אֶת הַבָּדִיל וְאֶת הָעֹפֶרֶת
(כג) כָּל דָּבָר אֲשֶׁר יִבָּא בְּאֵשׁ תַּעֲבִירוּ בְּאֵשׁ וְטָהַר אַךְ בְּמִי נָדָה יִתְחַטֵּא. וְכָל אֲשֶׁר לֹא יִבָּא בְּאֵשׁ
תַּעֲבִירוּ בַּמַּיִם.

רש"י על במדבר לא כג

כל דבר אשר יבא באש - לבשל בו כלום
תעבירו באש - כדרך תשמישו הגעלתו. מה שתשמישו ע"י חמין יגעילנו בחמין ומה שתשמישו
ע"י צלי כגון השפוד והאסכלה ילבנו באור.

בראשית א ח

וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְרִקְיעַ שָׁמַיִם וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שְׁנִי.

רש"י על בראשית א ח

ויקרא אלוהים לרקיע שמים - שא מים שם מים **אש ומים שערבן** זה בזה ועשה מהם שמים
(ס"א שמים שם מים ד"א **אש ומים**).

איוב כה

(א) וַיַּעַן בִּלְדָּד הַשְּׁחִי וַיֹּאמֶר:

(ב) הַמִּשַׁל וּפָחַד עִמּוֹ עָשָׂה שְׁלוֹם בְּמִרְוּמָיו.

רש"י על איוב כה ב

(מענה בלדד). המשל ופחד עמו - כלפי שאמר איוב **אערכה לפניו משפט** אמר לו המשל ופחד
עמו, המשל זה מיכאל ופחד זה גבריאל כלום אתה יכול להשיב את אחד מהם.
עושה **שלום במרומיו** - כשהמזלות עולים כל א' סובר אני עולה ראשון לפי שאינו רואה מה
שלפניו לפיכך אינו מתקנא, כ"ש, ל"א **עושה שלום במרומיו אש ומים בלולין ואין מים מכבין**
את האש, כ"ש.

רש"י על שבת קד א

כדמפרש מנצפ"ך צופים אמרום...[של האלף בית].

יש מקורות בגמרא וגם ב"ספר הבהיר". עניינים אלו בודאי עמוקים, למעלה מהשגתי.

ראה הראי"ה קוק בספרו **ראש מלין** הוצאת ישיבת ראשון לציון עם פירוש הרב יוסף אלנקווה.
זה החיבור העמוק והמובחר ביותר של הרב קוק.

מגילה ב ב עין יעקב על מסכת מגילה אות (א)
 מִיָּה, וְאִיתִימָא רַבִּי חִיָּא בְּרַ אָבָא, מְנַצֵּץ, צוֹפִים אֲמָרוּם. וְתַסְבְּרָא?! (צופים ולא משה?!)
 וְהִכְתִּיב, (ויקרא כז) "אֵלֶּה הַמִּצְוֹת", שְׁאִין נִבְיָא רִשְׁאֵי לְחִדֵּשׁ דְּבַר מַעְתָּה? וְעוֹד, הָא אָמַר רַב
 חֲסִידָא, מִ"ם וְסִמָּן שְׁבַלְחוֹת, [דף ג ע"א] בְּנֵס הָיוּ עוֹמְדִין? אֵין, מִהֵנָּה הָיוּ, מִידַע הוּא דִּלָּא הָיוּ
 יָדְעִי, הֵי בְּאֻמְצָע תְּבָה, וְהֵי בְּסוּף תְּבָה. וְאֵתוּ צוֹפִים וְתַקִּינוּ פְּתוּחִים בְּאֻמְצָע תְּבָה, סְתוּמִים
 בְּסוּף תְּבָה. סוּף סוּף, וְהִכְתִּיב, "אֵלֶּה הַמִּצְוֹת", שְׁאִין נִבְיָא רִשְׁאֵי לְחִדֵּשׁ בָּהֶם דְּבַר מַעְתָּה...

לדוגמה נוספת של מקורות, ראה שבת קד א

ועוד

ספר עץ חיים : שער ה פרק ג

כל העולמות נבראו ע"י כ"ב אותון שבמלכות אשר מהם (נוצר הולד וגם יש בהם ל"ג) נוצרה
 וגם יש בה ה' אותיות **מנצפ"ך** שהם ה"ג היוצאין מז"א אליה ועי"ז נגמר פרצוף רחל...
 ...גם אמרו גנוז, הוא כי ברצונו מוציא **גניזת האותיות** הנ"ל בסוד קול ודבור מהפה ולחוץ
 וכשרוצה נשארים גנוזות בפנים בסוד נאלמתי דומיה.

יש כיוונים לכאן ולכאן על ענייני מצות ומידות האדם.

דברים ז יב

וְהִיָּה עֵקֶב תִּשְׁמָעוּן אֶת הַמְּשַׁפְּטִים הָאֵלֶּה וְשִׁמְרָתֶם וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְשָׁמַר ד' אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת
 הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם.

רש"י על דברים ז יב

והיה עקב תשמעון - אם המצות קלות שאדם דש בעקביו תשמעון.

ספר חובות הלבבות - הקדמה

...כי כמה שכלים (שכרים) עבדו בעבור המורא, וכמה חסרונים גרם אותם הפחד, וזכרתי דברי
 האומר "מן הזהירות שלא תרבה להיזהר", ואמרתי, שאם היה כל מתעסק בענין מעניני הטובה
 או להורות הדרך הישרה הנכונה שותק ועומד עד אשר ייגמר לו כל רצונו...

ספר חמדת ימים - שבת קדש - פרק ה

ליחדא שמא דקב"ה וכו' הנני בא לומר מזמורים **קבלת שבת** מלכתא להאדיר ולהעלות **עולמות**
עליונים למעלה.

ספר התמונה - סודות שמע ישראל

ובס"ה כתב כי פסוק שמע ישראל הוא יחוד קב"ה עם **כנסת ישראל** מלמעלה למטה. וממשיך
שפע מ"ג מדות של רחמים אריך אנפין הרמוזות בפסוק מי א-ל-ל כמוך נושא עון כו' ישוב

ירחמנו כו'. אח"ד בגי' י"ג מדות **שאין חוזרות ריקם** כן המיוחד שמו של הקב"ה אינו חוזר מלפניו ריקם).

מיכה ז יח

מִי אֵל כְּמוֹךָ נִשְׂא עֵוֹן וְעִבֵּר עַל פְּשָׁע לְשֹׂאֲרֵית נַחֲלָתוֹ לֹא הִחְזִיק לְעַד אֲפֹ כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא.

מיכה ז יט

יָשׁוּב יִרְחָמֵנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ וְתִשְׁלִיךְ בְּמִצָּלוֹת יָם כָּל חַטָּאתָם.

עשייה למצוות

"בסימן טוב ובמזל טוב!"
ועלי לעבוד להגיע אל זה.
אני צריך גוף, לב ונפש
לצאת בשירה אל עובי העשייה.

העכשיו הגיע ועבר
אבל הנצחי בהווה נשאר.
סימנים מכל הסוגים
אינם מספיקים, עלי להפיקם למימוש.

כל מאמץ הוא כגרגר חול
מוגבל, אך מוגבר בתוך מיליונים.
ואי-אפשר בלי כל אחד ואחד
אטום על אטום עם כוח בכנפיו.

אנא ה', תן לי לראות הלאה את האופקים
את גלגלי השמים כמו קרקע האדמה.
אלו ואלו לבנים - שבונים ש"י עולמות
פה בארץ, וברוח - גן עדן מקביל לידם.

לא אדע איך ולאן השתדלותי תלך
רק יודע את טוהר השאיפה לשורשים.
המעין כמו עין פקוחה לחיים
ומוכן לתרום ולהשקותו בכל מילה.

שבת קנו א-עין יעקב על מסכת שבת אות (ק"ח)

איתמר, רבי חנינא אומר, מזל מחכים, מזל מעשיר, ויש מזל לישראל. רבי יוחנן אומר, אין מזל לישראל, ואזדא רבי יוחנן לטעמיה, דאמר רבי יוחנן, מנין שאין מזל לישראל? שנאמר, (ירמיה י ב) "כה אומר ה', אל דרך הגוים אל תלמדו, ומאותות השמים אל תחתו, כי יחתו הגוים מהמה". גוים יחתו, ולא ישראל.

גוים יחתו, ולא ישראל. (אמר רב) [ואף רב סבר], אין מזל לישראל, דאמר רב יהודה, אומר רב, מנין שאין מזל לישראל? שנאמר, (בראשית טוה) "ויצא אותו החוצה", אומר אברהם לפני הקדוש ברוך הוא, רבוננו של עולם, (שם טוה) "בן ביתי יורש אותי". אומר לו, לאו, כי אם אשר יצא ממעיך. אומר לפניו, רבוננו של עולם, נסתכלתי באצטגנינות שלי, ואיני ראוי להוליד בן. אומר לו, צא מאצטגנינות שלך - שאין מזל לישראל.

קהלת יעקב - ערך אר

ארץ מדבר נקרא המלכות כשמאיר בה מזל העליון דדיקנא.

ארץ מדבר גימטריא זהו מזל עליון דדיקנא עלאה, ועין בערך גאולה שביארנו זה הענין באורך גדול, ובשבת קודש נקרא ארץ ופירשנו מה שאמר שלמה המלך ע"ה טוב שבת בארץ מדבר.

משלי כא יט

טוב שבת בארץ מדבר מאשת מדונים {מדנים} וכעס.

רש"י על משלי כא יט

טוב שבת בארץ מדבר - גם זה על סלוק השכינה נאמר.

ש"י [יש=ש"י=310] עולמות.

משלי ח כא

להנחיל אהבי יש ואצרתיהם אמלא.

מסכת פרק ה משנה יט

כל מי שיש בידו שלשה דברים הללו, מתלמידיו של אברהם אבינו. ושלשה דברים אחרים, מתלמידיו של בלעם הרשע. עין טובה, ורוח נמוכה, ונפש שפלה, מתלמידיו של אברהם אבינו. עין רעה, ורוח גבוהה, ונפש רחבה, מתלמידיו של בלעם הרשע. מה בין תלמידיו של אברהם אבינו לתלמידיו של בלעם הרשע. תלמידיו של אברהם אבינו, אוכלין בעולם הזה ונוחלין בעולם הבא, שנאמר (משלי ח), להנחיל אהבי יש, ואצרתיהם אמלא. אבל תלמידיו של בלעם הרשע יורשין גיהנם ויורדין לבאר שחת, שנאמר (תהלים נה), ואפתה א תורידם לבאר שחת, אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם, ואני אבטח בך.

משנה מסכת עקצים פרק ג משנה יב

אמר רבי יהושע בן לוי עתיד הקדוש ברוך הוא להנחיל לכל צדיק וצדיק שלש מאות ועשרה עולמות, שנאמר (משלי ח), להנחיל אהבי יש ואצותיהם אמלא. אמר רבי שמעון בן חלפתא, לא מצא הקדוש ברוך הוא כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום, שנאמר (תהלים כט יא), יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום.

ישעיה ס כא

ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעו {מטעי} מעשה ידי להתפאר.

ההצלחה מאת ה'

להתרומם מעל מכשולים
רגלי בקרקע, כנפי כמלאכים
לוחם הרוח מרחף באוויר
עיניי פקוחות לעיוורון העולם

מעבר ל"כוחי ועוצם ידי"
הבורא הוא "הנותן ליעף כח"
הכל אפשרי כאן ועכשיו תמיד
כשאוחזים באמונה.

פעולות, דורשות התמדה
פגישה יום יומית לבקש את עזרתו
והבנה איך לתרגם רעיון
מעולם היצירה לעשייה

לגלות שבילים חדשים ישנים.
כצמחים הגדלים מהיום לשבוע הבא
מול עינינו, באופן טבעי
נחולל מהפכות מבפנים ומבחוץ

הצלחה לא באה כקסם בחלל ריק
אלא מהתעלות וסביבה תומכת
כגלי הים שהאחד מביא אחיו קדימה
"...כי הוא הִנָּתַן לָךְ כֹּחַ לַעֲשׂוֹת חֵיל..."

דברים ח

(יז) וְאָמַרְתָּ בְּלִבְּךָ כִּחִי וְעַצְם יָדִי עָשָׂה לִי אֶת הַחֵיל הַזֶּה.

(יח) וְזָכַרְתָּ אֶת ד' אֱלֹהֶיךָ כִּי הוּא הֵנִיחַ לְךָ כַּחַ לַעֲשׂוֹת חֵיל לְמַעַן הָקִים אֶת בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם בְּיוֹם הַזֶּה.

סדור תפלה - נוסח אשכנז - ברכות השחר
ברוך אַתָּה ד' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הַנוֹתֵן לַעֲמָךְ כֹּחַ.

עץ חיים - הודעה ואזהרה לפני לימוד חכמת הקבלה

(יג) וזה לשון הגר"א בליקוטין שנדפס סוף ס' ספרא דצניעותא. והנביאים לא השיגו אלא ביצירה ודניאל בראש עולם העשיה תחתית עולם היצירה כו' והולך ומתמעט עד שבדורותינו אין משיגים אלא בעקב עשיה כו' וכל מה שאנו מדברים בא"ק ואבי"ע הכל בעולמות התחתונים מאוד שבכל עולם יש אבי"ע וכל הבחינות אלא כו' לכן מדברים דרך משל ואינם מבינים כלל כי יחזקאל אמר בדרך חידה שהי' בחו"ל ובסוף הבית וזכרתי מראות סתומות ואין אתנו יודע עד מה עד אשר יערה רוח ממרום עלינו עכ"ל הגר"א ז"ל שם.

שמים וארץ

שונה כל אדם במציאותו
אחד מתעודד
והשני לוקח בדרך אחרת
מציאות אחת, קצוות רבות.

ואני בשאיפותי הייחודיות
רצוף בחובות מעוגנות קרקע.
אוחז סידור כקישור לכיסא הכבוד
ובעת ובעונה אחת עם שורשי פה.

נראה שאין גן עדן אלא זה
של נטיעת עצים צד לצד בעולמות.
שורשים ארציים וצמרת שמיימית
וגזע האדם קושר שניהם.

השראה משמיעת שיעורו של הרב אבינר בבית אל אשר דיבר על המשל של סידור כמכשיר קשר אל ד' והחומש הוא אשר מעניק לנו התשובות מד'.

צפניה איז

וְהִצַּרְתִּי לְאָדָם וְהִלְכֹוּ כַּעֲוִירִים כִּי לֹד' חֲטָאוּ וְשִׁפְפוּ דָמָם כַּעֲפָר וְלַחֲמָם כַּגִּלְלִים.

מדרש רבה שמות פרשה מב פסקה ד

(ד) ד"א לך רד [שמות לבז?] ר' יצחק פתח (צפניה איז) **וְהִצַּרְתִּי לְאָדָם** וְהִלְכֹוּ כַּעֲוִירִים אלו ישראל למה כי לה' חטאו שאמרו אלה אלהיך ושופך דמים כעפר [צפניה איז] שנאמר (שמות לבכז) עברו ושבו משער לשער במחנה ולחומם כגללים שנהרגו והיה בשרם מושלך כגללים הללו א"ר לוי בערביא קורין לבשרא לחמא אמר ר' יצחק בשעה שאמר לו הקב"ה לך רד חשכו פניו של משה ונעשה כסומא מן הצרות ולא היה יודע **מאיזה מקום לירד** והיו **מלאכי השרת מבקשים להרגו** אמרו הרי השעה להרגו ידע הקב"ה מה המלאכים מבקשים לעשות לו מה עשה הקב"ה א"ר ברכיה בשם ר' חלבו בשם רב חנן בר יוסף בשם ר' אבא בר איבו פתח לו הקב"ה **פשפש מתחת כסא כבודו** ואמר לך רד שנא' (דברים טיב) ויאמר ה' אלי **קום רד מהר** מזה ר' עזריה בשם ר' יהודה ב"ר סימון בשם ר' יהודה בר' אלעאי אמר כיון שבא משה לירד באו המלאכים להרגו מה עשה **אחז בכסא של הקב"ה ופרש הקב"ה טליתו עליו** שלא יחבלוהו שנאמר (איוב כוט) מאחז **פני כסא** פרשז עליו עננו מהו פרשז נוטריקון פרש רחום שדי זיו עננו עליו.

חבוקק ג ד

יְנֵגָה כְּאוֹר תְּהִיָּה קִרְנֵים מִיָּדוֹ לוֹ וְשֵׁם תְּכִיּוֹן עָזָה (עזא).

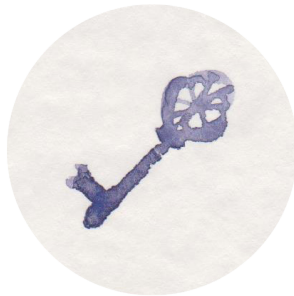
פסיקתא רבתי פרשה י ב

מה עשה משה ישב לו בנקרת הצור עד שהקדוש ברוך הוא עובר באו **מלאכים לפגוע במשה** מה עשה הקב"ה **הגין עליו ומשם נטל משה קרני ההוד** שנאמר וקרנים גו' (חבוקק גד).

דלתות דלתות

מפתחות פותחים את לבי
קטנים וקלים לשימוש.
תופים נשמעים כשאני נכנס פנימה.
וגם אחרי יציאתי לתוך המציאות.

לכל דלת יש פתרון לפתיחתה
וכשמואל הנביא אעשה סיבובים.
ואולי עלי להעמיס עוד מעשים
להקל על ה"פעקלע" שלי.

השראה משמיעת שיעור בבית אל.

שמואל א ז טו-טז

וַיִּשְׁפֹּט שְׁמוּאֵל אֶת יִשְׂרָאֵל כָּל יְמֵי חַיָּיו

וְהָלַךְ מִדִּי שָׁנָה בְּשָׁנָה וְסָבַב בֵּית אֵל וְהִגְלָגַל. וְהִמְצִיפָה וְשָׁפַט אֶת יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל הַמְּקוֹמוֹת הָאֵלֶּה

”פעקעלע”: (יידיש) ”חבילה” (משא של עניינים בחיים).

התחדשות

בתוך מעגל השנה
אני חוזר על חגים וחוויות
ההווה מעורב, ספוג מהעבר
וכלל כמה מסלולים שנתיים

שוב הראשון של החודש מגיע
כל כך חדש, וגם עתיק כמו הירח.
אני יכול לצעוק עד הגבהים
ולשמוע הד מוכר במרחקים.

כשאני חושב על אלו העניינים
חולם על אגם וים עם גלים.
הם מכינים את עצמם לבוא
שוב לחוף לאחר נחיתתם.

מאיפה הכוח של ימים כשנים
-כה עשיר בחוויות ובהפתקאות?-
אני שר על זה וכותב בכרטיס ברכה
וגם מתפלל בלבוש של דיבור נאה.

חוזר להכריז כי הכל
איננו סתם לחינם
אלא משהו חדש בעולם אחר
"כל יום הוא יצירה מהתחלה!"

ראה דבר תורה על החשיבות של זמן בכלל
<http://www.rabbiwein.com/blog/post-1384.html>

סדור תפלה - נוסח אשכנז - סדר יוצר
המאיר לארץ ולדברים עליה ברחמים. ובטובו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית.

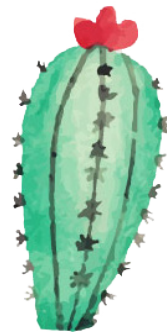
המולדת

אנו מניפים הדגל שמאלה וימינה,
גאים באיחוד בזו המדינה.
בסוף האמת תנצח,
ושערי שמים ייפתחו למשמע שירנו!

יש עננים כחול ולבן
אגם וים תכלת ישראלי,
על גבולנו ברוך השם אפשר להגן,
ה' משלים הבטחותיו.

הצהרנו שרצינו לעלות,
ומשפחתנו נחלה הצלחה בכך
וממשיכים בהשתדלות
להשלמת נבואות.

המדינה היא נס גלוי,
הן בגשמיות והן ברוח.
לא רק סיסמה "לבנות ולהבנות בה
באש ובמים, וודאי שמה' כל הברכה.

נכתב בעקבות מסיבת יום העצמאות תנועת משוררים לימין ישראל, בירושלים.

תהלים כז ד

(ד) אַחַת שְׁאַלְתִּי מֵאֵת ד' אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שְׁבִתִּי בְּבֵית ד' כָּל יְמֵי חַיֵּי לַחַזוֹת בְּנֹעַם ד' וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ.

ספר מנחת קנאות - מכתב עז

אל מי מקדושים אפנה נגש תעצומותי, מי בעל דברים יגש להיות ממגישי התורה וידרוש מעל ה' ויוכיח בינותי, אם האמת אתנו אם לכשנגדן חלוק כאשר שמעתם היום בגלילותינו, תכלית הרצון וקוטב הכונה אשר עליו תסוב **גלגל מחשבתינו**, **לחזות בנועם האמת תנצח הרבים** ורק היא יחידה תצא בצבאותינו, ונפטר מהם בשלום ולואי שנצא **בעצמותינו**, הנה יאמר יצא קול בעירנו.

משלי יב יט

שְׁפֹת אֱמֶת תִּכּוֹן לַעֲד וְעַד אֲרֻגֶּינָה לְשׁוֹן שָׁקֶר:

רש"י על משלי יב יט

שפת אמת תכון לעד - **תתבסס ותקיים**. ועד ארגיעה - למעט רגע הוא כלה והולך שהשקר אין לו רגלים.

בראשית כח טז-יז

וַיִּקְרָא יַעֲקֹב מִשְׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אֲכֵן יֵשׁ ד' בְּמָקוֹם הַזֶּה וְאֲנֹכִי לֹא יָדָעְתִּי.
וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר מִה נִזְרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה אֵין זֶה כִּי אִם בֵּית אֱלֹהִים וְזֶה שְׁעַר הַשָּׁמַיִם.

מסכת תענית פרק ד משנה א

בְּשִׁלְשָׁה פְּרָקִים (בְּשָׁנָה) כֹּהֲנִים נוֹשְׂאִין אֶת כַּפֵּיהֶן אַרְבַּע פַּעֲמִים בַּיּוֹם, בַּשְּׁמִרִית, בַּמוֹסָף וּבַמִּנְחָה וּבַנְּעִילֹת שְׁעָרִים, בַּתַּעֲנִיּוֹת וּבַמַּעֲמָדוֹת וּבַיּוֹם הַכַּפּוּרִים.

תלמוד ירושלמי מסכת ברכות לא א

איתפלגון רב ור' יוחנן רב אמר **בנעילת שערי שמים** ור' אמר **בנעילת שערי היכל**..."

זכריה ח ד'-ה'

כֹּה אָמַר ד' צָבָאוֹת עֹד יֵשְׁבוּ זִקְנִים וְזִקְנוֹת בְּרַחֲבוֹת יְרוּשָׁלַם וְאִישׁ מְשַׁעֲנֵתוֹ בִּידּוֹ מֵרֵב יָמִים.
וּרְחֻבוֹת הָעִיר יִמְלֹאוּ יִלְדִים וְיִלְדוֹת מְשֻׁחָקִים בְּרַחֲבֹתֶיהָ.

"לבנות ולהבנות בה" ערך חשוב בבניית ישובים בארץ.

תהלים סו יב

הִרְכַּבְתָּ אֲנוֹשׁ לְרֹאשׁוֹ בָּאֲנוּ בָּאֲנוּ וּבְמִים וַתּוֹצִיאֵנוּ לָרוּחַ:

דרך לגאולה

לגאולה ודאי נגיע,
כמו ספק-כוח שמתניע.
משורשי ה גדלנו חזקים
ונאחז בענפים של עץ החיים.

ואני תחת צילו המרובה והעבות,
אחזיק כמעקה לסבים וסבתות,
נעלה כנמר עז,
להקדים מקומנו עכשיו ולא אז.

באנו לעבוד, ולפתור בעיות נרוץ,
רחוק מאומות בחוץ.
למקום קדוש ויותר טוב
קרובים לכיפת השמים לרוב.

אנו עם מבוגר ואי-אפשר בלי נור
למלא שאיפות שחוממו כבתנור.
מקווים שיהיה בלי תאוונות דרכים,
במחננו מרימים דגלים כמלאכים.

בראשית ב ט

וַיִּצְמַח ד' אֱלֹקִים מִן הָאֲדָמָה כָּל עֵץ נִחְמָד לְמִרְאָה וְטוֹב לְמֵאכֹל וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הָגֶן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע:

משלי ג יח

עץ חיים היא לַמְחַזְקִים בָּהּ וְלַמְכִּיָּהּ מֵאֲשֹׁר:

ברכות לב ב-עין יעקב על מסכת ברכות אות (פט)

[תוך דיון על אריכות בתפילה]

...יעסוק בתורה, שְׁנַאמֶר, (שם ג) "**עץ חיים** היא לַמְחַזְקִים בָּהּ". לא קָשִׁיָא, הָא דְמֵאֲרִי וְיִמְעִין [בָּהּ], הָא דְמֵאֲרִי וְלֹא מֵעִין [בָּהּ]. אָמַר רַבִּי חֲמַא בַּר חֲנִינָא, אִם רָאָה אָדָם שְׁהִתְפַּלֵּל וְלֹא נִעְנָה.

מסכת פרק ה משנה כ

יְהוּדָה בֶּן תִּימָא אָמַר, הֵיוּ עֵץ כַּנָּמֶר, וְקָל כַּנָּשֶׁר, וְרָץ כַּצְבִּי, וְגִבּוֹר כַּאֲרִי לַעֲשׂוֹת רִצּוֹן אָבִיךָ שְׂבֻשָּׁמִים. הוּא הָיָה אָמַר, עֵץ פְּנִים לְגִיָּהֶנָּם, וּבִשְׁת פְּנִים לְגֶן עֵדֶן. יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹקֵינוּ שֶׁתִּבְנֶה עִירָךְ בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ וְתִן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ.

חסד לאברהם - מעין ג - נהר ג

שא"י נתונה תחת שער השמים

דע מה שאמרנו שא"י נתונה תחת שער השמים, ר"ל תחת חלון שבאמצעות כיפת השמים, וחלון זה הוא מרובע והוא צר מלמעלה ורחב מלמטה, ושיעורו מלמעלה ת"ק אמה על ת"ק אמה כשיעור כמות בית המקדש כי בית המקדש כולו ניתן תחת החלון, ובאמצעות עוביו של חלון הכיפה כשיעור עיר הקודש ירושלים, ושיעור כמות החלון מלמטה ד' מאות פרסה על ד' מאות פרסה כשיעור ארץ ישראל וכל ארץ ישראל תחתיו...

שמות ז ד

וְלֹא יִשְׁמַע אֲלֵכֶם פְּרַעֲהַ וְנָתַתִּי אֶת יָדִי בְּמִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת צְבָאֹתַי אֶת עַמִּי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשַׁפְּטִים גְּדֹלִים:

רבנו בחיי על במדבר א ב

במספר שמות. לא אמר במספר שמותם כמו שאמר (במדבר ג, מ) ושא את מספר שמותם, יתכן לפרש כי פקודי ישראל בקבלת התורה בסיני היו כנגד פקודי מחנות המלאכים שנגלו שם במעמד הקדוש, והיה המספר במחנות ישראל בארבעה דגלים כמספר המלאכים שבארבע מחנות שכינה, ועל כן אמר במספר שמות, כלומר במספר שמות המלאכים, כי היו ישראל באותו מעמד הקדוש מלאכים גופניים כמספר המלאכים המשרתים במרום, וזהו שאמר תפקוד אותם לצבאותם, כלומר כנגד צבאות השמות שהזכיר, כי ישראל צבאות מטה כנגד צבאות של מעלה, ואומר הכתוב (שמות ז, ד) והוצאתי את צבאותי את עמי בני ישראל.

תהלים סח יח

רֶכֶב אֱלֹקִים רִבְתִּים אֶלֶּפִי שִׁנָּאן אֲדֹנִי בָּם סִינִי בְּקֹדֶשׁ:

שיר השירים ב ד

הִבִּיאֲנִי אֶל בֵּית הָיִן וְדָגְלוּ עָלַי אַהֲבָה:

תהלים כ ו

נִרְנְנָה בִּישׁוּעָתְךָ וּבִשְׁמֵי אֱלֹקֵינוּ נִדְּגַל יִמְלֹא ד' כָּל מְשָׁלוֹתֶיךָ:

ילקוט שמעוני תהלים - פרק כ - רמז תרפא

"...לפי שראו ישראל את המלאכים במתן תורה עשויים דגלים דגלים שנאמר רכב אלקים רבתיים התחילו מתאווין לדגלים לכן הוא אומר ודגלו עלי אהבה, וכן הוא אומר ובשם אלקינו נדגול, אמר הקב"ה חייכם שאני עושה משאלותיכם שנאמר ימלא ה' כל משאלותיך..."

ידו מוליכה

איך שאתקרב לה'
אזדקק בלי חוכמות לענווה.
אאחוז בתווי מוסיקה שמיימים
לקפוץ מעלה מעלה בזהירות.

ודאי שהשאלה לא האם להיות
אלה איך לחיות בעולם הזה.
רוצה אני לפקוח עיני
לידו המוליכה בכל דבר.

שפתי כהן על במדבר ו כא

וזאת תורת הנזיר אשר ידור קרבנו לה' [במדבר וכא]. יאמר שאין הכוונה בנזירות סיגופים ועינוים, כי הקב"ה אינו רוצה מן האדם שיענה גופו, שלא ציונו בכל התורה אלא יום אחד בשנה שהוא יום כיפור שנענה גופנו לטובתנו לכפר עוונותינו, וצוה שנאכל ונשתה קודם, כל זה מרוב רחמנותו, אם כן אין הקב"ה חפץ בעינוים, אלא הכוונה שיתקרב אל ה'...

ספר שמות ט ג

הִנֵּה יָד ד' הוֹיָה בְּמִקְנֶךָ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה בְּסוֹסִים בְּחֻמֹּרִים בְּגָמְלִים בְּכֶקֶר וּבְצֹאן דָּבָר כָּבֵד מְאֹד:

המושג מוסיקה של הספירות הוא עתיק. מדובר על תנועות הקיימות בשמים ועל זה התבוננו הממחברים.

בדרך

איך להתמודד עם רעש העולם,
ולמצוא נעימה עמוקה ושלווה?
להתקדם הלאה בלי הפרעות
ולאסוף זמן יקר, דקות כפרוטות.

אני נמצא במדבר חסר אונים
כעץ שנופל ביער.
בין סלעים, ללא פירוש למה כך אסיר
בנסיגות החיים כמפולת אבנים.

וכל זה בלי מילים
בצעקה פנימית רועדת.
ומצייר חוט של חסד מה'
כדי לאחוז בו ולעלות מהבור.

אנשום תקווה
כשאראה ציוני דרך בחזרה.
אור ה' בטוח קיים אי שם
אפקח את עין ליבי כדי לראות אותו.

השראה מטויל לדרום ישראל.
חוסר אונים" הוא מושג חשוב בתורת הפסיכולוגיה.
כעץ הנופל ביער הוא מושג פילוסופי נפוץ מלפני כמאתיים שנה.

מיכה א 1
וְשִׁמְתִי שִׁמְרוֹן לְעֵי הַשָּׂדֶה לְמַטְעֵי כָרֶם וְהִגַּרְתִּי לְגֵי אֲבָנֶיהָ וְיִסְדִּיהָ אֲגַלֶּה:

מלבי"ם על מיכה פרק א פסוק ו - חלק באור הענין.
ושמתי - זה מוסב עמ"ש ויהי ה' בכס לעד, שה' מתרה בם ואומר אני בעצמי אשים **שומרון**
לעי השדה - כי יפלו הבתים ויחרבו, ואח"כ אשים אותה למטעי כרם - ואז והגרת **לגי אבניה**
שנוטעי כרמים יסקלו האבנים ויפנו את העיים שנשארו ממפולת הבתים עד שגם יסודיה
אגלה - כי יפנו גם אבני היסודות כדי שיהיה ראוי למטעי כרמים.

מדרש רבה איכה הקדמה פסקה ל
זבדי בן לוי פתח לא תאמינו מלכי ארץ וגו' ארבעה מלכים היו מה שתבע זה לא תבע זה ואלו
הן... עמד יהושפט ואמר אני אין בי כח לא להרוג ולא לרדוף אלא אני אומר שירה ואתה עושה
אמר לו הקב"ה אני עושה שנאמר (שם כ') ובעת החלו בקנה ותהלה וגו' **עמד חזקיהו ואמר**
אני אין בי כח לא להרוג ולא לרדוף ולא לומר שירה אלא אני ישן על מטתי ואתה עושה אמר
לו הקב"ה אני עושה שנא' (מ"ב י"ט) ויהי בלילה ההוא ויצא מלאך ה' ויך במחנה אשור כמה
נשתייר מהם רב...

שפת אמת ספר ויקרא - לפסח - שנת [תרמ"ז]
וזהו מוציא אסירים בכושרות שיש שנפתח הלב לצאת מתוך הסתרות הגשמיות לפעמים ע"י
יסורים ובכיה. ולפעמים ע"י **שמחה ושירה בתורה ומצות**. ואז עדיין לא היו מתוקנים כראוי
ולכן כ' יונתי **בחגוי הסלע**. שהתקשרות דביקות בנ"י בהקב"ה ה' עוד בהסתר ולא היו יכולין
לפתוח פנימיות הלב רק ע"י **צעקה...**

שיר השירים ב יד
יוֹנָתִי בַּחֲגֵי הַסֵּלַע בְּסֶתֶר הַפְּדִיגָה הִרְאִינִי אֶת מְרִאֲיָהוּ הַשְּׁמִיעִינִי אֶת קוֹלָהּ כִּי קוֹלָהּ עָרֵב וּמְרִאֲיָהוּ
נְאֻמָּה:

תהלים קג יז
וְחֹסֶד ד' מַעוֹלָם וְעַד עוֹלָם עַל יִרְאָיו וְצִדְקָתוֹ לְבָנֵי בָנִים:

תו"ט על מסכת פרק ג משנה י
ואומר (תהלים ק"גז) וחסד ה' מעולם ועד עולם על יראיו שכל מי שמשך עליו **חוט של חסד**.
בידוע שהוא ירא שמים.

והשווה

מגילה טו ב

ה' כראות המלך את אסתר המלכה אמר רבי יוחנן שלשה מלאכי השרת נזדמנו לה באותה שעה אחד שהגביה את צוארה ואחד שמשך **חוט של חסד** עליה ואחד שמתח את השרביט...

ספר בראשית פרק מו ל

וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל יוֹסֵף אֲמוֹתָה הִפְעֵם אַחֲרַי רְאוּתִי אֵת פָּנֶיךָ כִּי עוֹדֶךָ חַי:

שפתי כהן על בראשית פרק מו פסוק ל

אֲמוֹתָה הִפְעֵם אַחֲרַי רְאוּתִי (בראשית מו ל) ראשי תיבות בגימטריא רז שהיה יודע **ברזי השרטוטים וראה חוט של חסד משוך על יוסף, והיינו זר**. כי עודך חי ראשי תיבות בגימטריא צח, שאין בו שום לכלוך.

דברים פרק לב ט

כִּי חֶלֶק ד' עִמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל נִחְלָתוֹ:

אור החיים על ויקרא פרק יז פסוק י

נראה לומר בהקדם לדעת טעם איסור זה, כפי מה שהאירו חכמים את עינינו בפנימיות התורה, **כי כל נפשות עם בני ישראל הם ממדריגה שאין למעלה ממנה**, בסוד חלק ה' עמו (דברים לב ט), גם אמרו שהגם שהם בעולם התחתון ורחוקים ממקום גבוה, אף על פי כן ישנם **דבוקים בחוט של חסד עד מקום שורשם** בסוד אומרו **יַעֲקֹב חֶבֶל נִחְלָתוֹ** [בראשית לבט] ונפש הבהמה היא ממדריגה התחתונה אשר יתיחס מקומה אל קליפת נוגה.

ספר דברים פרק לב ט

כִּי חֶלֶק ד' עִמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל נִחְלָתוֹ:

עצם הברכה

חסידינו של ה' מרימים עיניהם
כלפי השמים, ומשתדלים בעשייה.
המלך דורש פעולות השלמה
יום-יומיות בצוותא עם אמונתם.

כל איש בשבטו מוכן להתקדם
במחנהו מניף את דגלו הצבעוני.
הנראות לעין אינה חשובה
עצם הפעולה היא היא הברכה...

יִצוּ ד' אֶתְּךָ אֶת הַבְּרָכָה בְּאַסְמִיךָ בְּכָל מַשְׁלַח יָדְךָ וּבְרָכָה בְּאַרְצְךָ אֲשֶׁר ד' אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ:

תענית ח ב עין יעקב על מסכת תענית אות (כד)

תָּנּוּ רַבָּנָן... לְפִי שְׁאִין הַבְּרָכָה מְצוּיָה לֹא בְּדָבָר הַשְּׁקוּל, וְלֹא בְּדָבָר הַמְּנוּי, אֲלָא בְּדָבָר הַסְּמוּי מִן הָעִין.

"הנסיך הקטן", אנטואן דה סנט-אכזופרי, בפרק כא נותן משלים עמוקים כגון הפגישה האחרונה של הנסיך עם השועל:

"להתראות" אמר הנסיך הקטן.

"להתראות", אמר השועל, "הנה הסוד שלי. הוא סוד מאד פשוט רק הלב רואה נכונה. הדברים החשובים סמויים מן העין".

"הדברים החשובים סמויים מן העין", חזר אחריו הנסיך הקטן, כדי לזכור היטב.

"הזמן שהקדשת לשושנה שלך הוא שעושה אותה חשובה".

"הזמן שהקדשתי לשושנה שלי... שינן הנסיך, כדי לא לשכוח.

"בני האדם שכחו אמת זו", אמר השועל. "אבל אתה אל תשכח

כשאתה מאלף מישהו אתה אחראי לו לעולמי עד. אתה אחראי לשושנה..."

"אני אחראי לשושנה", חזר אחריו הנסיך הקטן, כדי להיטיב לזכור...

עליה

אנא ה' תן לי זכות לעלות
להתקרב יותר קרוב לביתך
לראות בטוב ירושלים ותפארת בניה
ואיך אתה יודע חפץ לבי!

הייתי בהמתנה ימים כלילות
כולי בהכנה לעלות.
פתאום עיכובים קטנים וגדולים
ותופס אותי טופס זה או אחר!

"הטה לבבי לעבוד" כיהודה הלוי
להכנס לארץ הקודש, ממלכת ה'.
איך שאני רוצה לנשום אווירך
קדושה יתרה כל יום כשבת קודש

כולי תקווה לחסדך
ובבקשה אני פונה אליך כעת.
בעט כותבת, עניה, בְּדָמַע בקשתי
תן לי לחזור לישראל, לטוב הא'ל.

*בקשה של חברה שמתאמצת לעלות
ולבסוף הצליחה בחפץ לבה לחזור ארצה.

בקשה של חברה שמתאמצת לעלות ולבסוף הצליחה בחפץ לבה לחזור ארצה.

ספר תהלים פרק קכח ח
יְבָרְכֶךָ ד' מִצִּיּוֹן וְיֵרָאֶה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ:

ספר דברי הימים ב פרק יג ח
וַעֲתָה אַתֶּם אֲמֹרִים לְהִתְחַזֵּק לִפְנֵי מַמְלַכְתָּ ד' בְּיַד בְּנֵי דָוִיד וְאַתֶּם הָמוֹן רַב וְעַמְּכֶם עֲגָלֵי זָהָב
אֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם יִרְבְּעֶם לְאַלְקִים.

רמב"ם יד החזקה (כתב יד תימני) - הלכות ספר תורה פרק י
ספר תורה הכשר, נוהגין בו **קדושה יתרה**, וכבוד גדול.

ספר בראשית פרק לח כה
הוא מוֹצֵאת וְהִיא שְׁלָחָה אֶל חַמִּיָּה לֵאמֹר לְאִישׁ אֲשֶׁר אֵלֶּה לוֹ אֲנֹכִי הִנֵּה וּתְאֹמַר הֵכֵר נָא לְמִי
הַחֲתָמָה וְהַפְתִּילִים וְהַמָּשָׁה הָאֵלֶּה.

בבא בתרא טו א [עין יעקב על מסכת בבא בתרא אות כה]
בִּי נְחִמְיָה. אָמַר לִיה רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֶפְשָׁר - סֵפֶר תּוֹרָה חָסֵר **אוֹת אַחַת**, וְכַתִּיב, (דברים לא) "**לְקוֹחַ**
אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה", אֵלֶּה, עַד כָּאן - הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר, וּמָשָׁה אוֹמֵר וְכֹתֵב, מִכָּאן וְאֵילָף
- הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר, וּמָשָׁה **כֹּתֵב בְּדַמְעֵי** כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר לְהֵלֵךְ, (ירמיה לו) "וַיֹּאמֶר לָהֶם בְּרוּךְ
מִפְּיָו יִקְרָא אֵלַי אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. וְאֲנִי **כֹּתֵב עַל הַסֵּפֶר בְּדִיּוֹ**?"

ספר דברים פרק לא כו
לְקַח אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה וְשַׁמְתֶּם אֹתוֹ מִצַּד אֲרוֹן בְּרִית ד' אֱלֹהֵיכֶם וְהָיָה שָׁם בָּךְ לְעֵד.

"הטה לבבי לעבוד עבודת מלכותך" משיר "מי יתנני", יהודה הלוי.

"איך שיר נולד" השיר חזק ואמץ כדוגמא לתהליך הכתיבה.

דוגמא לאופן שבו נולדים שירים
באחת ממסיבות הפורים שאלתי את המשתתפים מה היו נקודות השיא שעליהם הם יכולים להצביע, בתוך כך חשבתי על השורות הבאות.

1.

ממחשבות שמחה ברוחי
הופך לפעולה לפי כוחי.
כמשאבה השואבת מים
במנגינות הגשמים.

ראשית אני מציין כי **מחשבות** המתגשמות לפעולה הן חשובות. רוחניות, ובכל זאת תמיד יש איזה מעשה שמלווה אותן.

יסוד דומה ניתן למצוא בקבלת שבת

סדור תפלה - נוסח אשכנז - סדר קבלת שבת

לְקַרְאֵת שִׁבְתְּ לִכְנֵי וְנִלְכָּהּ. כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה. מֵרֹאשׁ מִקְדָּם נִסְיָכָהּ. **סוף מעשה במחשבה תחלה.** לכה דודי.

ספר חנוכת תורה - לקוטים על מאמרים חז"ל

במסכת עירובין דף י"ג, נמתי וגמר **נוח לו לאדם שלא נברא משנברא** ועכשיו שנברא יפשפש במעשים ואמר לה תמשמש במעשיו וכו' עיין שם. ויש לפרש דהענין כך הוא נמנה וגמר רצה לומר שבא לכלל מנין המצוות שלאין הוא יותר מהעשין דזה רמ"ח וזה שס"ה ועל ידי זה הסכים דנוח לו שלא נברא יען כי הוא קרוב להפסד ורחוק משכר. עיין במהרש"א במסכת מכות פרק ג'. וקשה למה באמת עשה ה' ככה לברוא אדם בארץ וכו' יש לומר על פי ידועים דמחשבה הטובה קב"ה מצרפה למעשה אבל לא מחשבה רעה. ואם כן כל מצוה ומצוה שאדם עושה נחשב לו בכפלים ואם עושה מצוה האחת עלה בידו שתיים **כי סוף המעשה במחשבה תחלה** אם כן מצוות העשין עולין לסך מרובה יותר ויותר מן הלאין נמצא דשפיר מסיים גמרא ועכשיו שנברא יפשפש במעשים ואמר לה תמשמש במעשיו רצו לומר שתעשה מצוות במחשבה ובמעשה שיהיה כל המעשים לשם שמים ויהיה קרוב לשכר ונוח לו שנברא יותר משלא נברא.
(דברי יוסף על תורת פרשת חקת)

ספר חמדת ימים - שבת קדש - פרק ה

וזה סוד אומרו "סוף המעשה במחשבה יחלה", כלומר כי אף כי מלכות הן אחרון שבעשר ספירות, אבל במחשבה כדי לבראות עולמות הן יחלה. ובזהו הפרשה בראשית ראשית חכם **יראת ה'**

הסוף חכם איהו **לאעלאה** לגו דרגא **דחכמתא** עלאה הה"ד פתח לי שעיר צדק, זה השער לה' ודאי, דאה לא תיעול בהאי תרעא לא ייעול לעלמין וכו'. ע"ש.

ספר פרי הארץ - פרשת תצוה
מעשה חושב כי מחשבה תחילה וכן ו' **קנים היוצאים** מן המנורה וכולם אל עבר האמצעי.

ספר קהלת יעקב - ערך אל
ועל זה נחלקו רז"ל אי שמים נברא תחילה או ארץ רצה לומר איזה בחינה מעולה אם בחינת קבלתה מעילתה וזהו עיקר שלימותה ולזה הבחינה נבראת וזהו תכלית בריאתה, **והתכלית נקרא תחילה כי סוף מעשה במחשבה תחילה**, אי בחינה שהוא משפיעה הוא תכלית וזהו תחילת כוונת בריאתה..."

2.

הפירות של מחשבתי-עונג לרוחי.
לפעולה שמגיעה באופן עקבי.
כמשאבת שואבת מים נקיים
מהבור המטופח, מנגינות -לשמים.

דומה הרעיון של משאבה עתיקה, הסמל של מסורת המעניקה את המים הטובים של התורה.
לא כמו אלו שפנו אחר אלילים, אבל אלו ההולכים בעקבות אלוקים.

וזאת, כתגובה על המשל של הנביא

ירמיה פרק ב

(יג) כִּי שָׁמַיִם רָעוּתָ עֲשֵׂה עִמִּי אֲתִי עֲזְבוּ מְקוֹר מַיִם לְחֹצֵב לָהֶם בְּאֵרוֹת נִשְׁכָּרִים אֲשֶׁר
לֹא יִכְלוּ הַמַּיִם.

[http www.sparknotes.com lit littleprince themes.html](http://www.sparknotes.com/lit/littleprince/themes.html)

בסוף הסיפור, שתיית המים מתגלה כסמל מובהק של הגשמה רוחנית.

3.

ידידות יקרה לרוב,
אתן אוכל ללב הקרוב.
ואולי בתחפושות להוסיף
אבל להראות הטוב מבפנים, עדיף.

אני ממשיך אחר כך את המסיבה עם הרעיון **שהמחשבות העניקו דחף למסיבה**, שבה החברים
התאספו יחדיו. מעבר למזון הפיזי, החברות מעניקה גם הזנה ללבם. המעגל המשותף מביא
במהירות הקלה ללב.

במסיבה זו יש תלבושות, אך הן לא באמת נחוצות. מה שחשוב הוא שיש לאדם לב טוב.

התחפוש אינה זיוף, "בגד" לא מלשון "בגידה", אבל הוא טוב עבור שיקוף אמיתי.

4

יתדות של שירת התורה
-לקבל בשמחה את ברכתה.
חכמים בהתכנסויותיהם
מוסיפים מוסיקה לאזניהם

זה מזכיר לי את **החכמים**, הנבונים, שהיו מתאספים יחד כדי לדון **בדברי תורה שיביאו אותם למעשים** -לעבוד - כפי שהמשנה אומרת:

משנת מסכת פרק א

(יז) שְׁמַעוֹן בֶּנ־אֹמֶר, כָּל יְמֵי גְדֻלָּתִי בֵּין הַחֲכָמִים, וְלֹא מִצָּאֲתִי לְגֹף טוֹב אֲלֵא שְׁתִּיקָה. וְלֹא הַמְדִּירָשׁ הוּא הַעֲקָר, אֲלֵא הַמַּעֲשֶׂה. וְכָל הַמְדִּירָה דְּבָרִים, מִבֵּיא חֲטָא (יח) רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אֹמֵר, עַל שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד, עַל הַדִּין וְעַל הָאֱמֶת וְעַל הַשְּׁלוֹם, שְׁנֶאֱמַר (זכריה ח) אֶמֶת וַיִּשְׁפָּט שְׁלוֹם שְׁפָטוּ בְּשַׁעְרֵיכֶם.

חכמים אלה לומדים **תורה, אשר מושווית לשיר**. כך, הם גם יאספו את המילה של הבורא כמוסיקה שמיימית. זאת ועוד, כך גם הם מייצרים יחד קבוצה משותפת. כי כאשר התורה נקראת "שירה" כל אחת מהאותיות היא אכן "שירה".
עם המנגינה הנכונה, **הטעמים**, כפי שנלמד ואחר כך נקרא בבית הכנסת במהלך השבוע ובשבת.

דברים פרק לא

(יט) וְעַתָּה כָּתְבוּ לָכֶם אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת וְלִמְדָהּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שִׁמָּה בְּפִיהֶם לְמַעַן תִּהְיֶה לִּי הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְעֵד בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל.

5.

ריקודים אמיתיים
על "קוץ היוד" כתר ותגים.
השיר שלי אני אשרי
מסודות הספר "הבהיר".

כך **טעמי התורה**, כולל כתרים וסימנים שונים, יסייעו לחולל את "**ריקוד**" **נעימתה של התורה**.
כשלעצמי, ככל שאני לומד, אני אכנס קצת בשירה הזו בקצב של התורה, האופן שבו חי אני אותה ביום יום שלי, אני משתתף ב"שירה". בפרט בהקשבה לשיעורים: זה מעניק לי את האפשרות ליטול חלק מ"היין" של התורה שבעל פה, למשל מספר "הבהיר" של קבלה.

ספר שערי אורה - שער עשירי - הספירה הראשונה

"ואכבדה, אדבקהו באור הנקרא הכבוד. ובן זה. אמנם יש לך להתבונן בכל מה **שבאר** בשער זה כי שם ה' הוא סוד עולם הרחמים, הוא **סוד הכתר עליון**, והוא הרמוז **בקוצו של יו"ד** של שם יהו"ה יתברך, וממנו תשאב כל ספירות עד הגיעם **לספירת המלכות שהוא סוד אדנ"י**". ובעזרת

שם אם תזכה עדיין תשמע בשם ה' **קבלות עמוקה ונסתר**, ואין כוונתנו להאריך בעניין זה יותר משיעור זה עכשיו"

6.

השמש מופיעה מהירה
לאחר שהירח סוגרת הלילה.
בלי חשש - הדרך ברורה
כולל קשיים למשימה.

עם השיר הזה, **התורה, האור שלה עולה כמו השמש** המאירה את העולם כולו. בכל פעם שאנו **רואים אור** כזה אנו מגלים **שמחה, ועונג**. זהו הצד החיובי של העולם, הדחף הטוב המגיע באופן בלתי נמנע לאחר חשכת מצב הרוח, הדחף הרע או הניגודיות של "הצד השני".

עם אור כזה הדרך ברורה: לעשות מעשים ככל שאור התורה מכון אותנו. שטף זה, מופיע דרך חוקי ההלכה. עם אור כזה נהיה מסוגלים להתמודד עם קשיים, עם היצר הרע. אנו מבינים שאלוקים מעניק לנו כוח זה בכדי שנוכל להתגבר עליו, להילחם בו במידה שאנו, כיחידים, יכולים.

7.

ואיך אתמודד?
בכוחות ממנו לאני הבודד.
לעשות מה שאפשרי - באנרגיה
ובכל מצב באומץ גם בסינרגיה.

מה יקרה בהמשך, רק הא-ל יודע הכל. איכשהו אני מצפה שאהיה מסוגל להתמודד מכיוון שאלוקים נותן לי את השיר שלו, **התורה שלו לשיר**, לעשות מעשים ולהמשיך הלאה. ככל שיש אור בדרכי. אלה הם הכוחות שאלוקים העמיד בכשרונותי. אני אמשיך **לעשות** את המתאפשר לי, ואשתדל בזאת בכמה שיותר אנרגיה. כפי שאני עומד לפני המצבים שבוודאי יהיו בעייתיים, אני אומר לעצמי אמיתות אלה, ומזכיר לעצמי את ברכתו של משה רבינו ליהושע להיות **"חַזַק וְאַמָּץ"**.

ספר דברים פרק לא

(ז) וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לַיהוָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְעֵינַי כָּל יִשְׂרָאֵל חֲזַק וְאַמָּץ כִּי אֶתָּה תָּבוֹא אֶת הָעָם הַזֶּה אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע ד' לַאֲבֹתָם לָתֵת לָהֶם וְאַתָּה תִּנְחִילָנָה אוֹתָם

זה המסר שהתורה נותנת לי, היום, וכל פעולה מחזקת את הפעולה הטובה האחרת בסינרגיה.

שירה איננה נוצרת בחלל הריק; היא מתהווה מתוך האנשים שעמם אנו באים במגע. היא נוצרת לאיטה בין רגעים מיוחדים הנרקמים בתוך הנוף האנושי שאנו פוגשים. בראש ובראשונה מודה אני לא-ל חי על אשר נתן לי את ההשראה והכוחות לעסוק בכתיבה; לרב שלמה אבינר, אשר שמעתי את מילותיו במשך מספר שנים, על שיעוריו הנעימים ומתיקות דברי תורתו;

לרב יעקב שמעון, ראש ישיבת "נחלת צבי" על מאור פניו ועידודו לעיסוק בהוראה; לחברי קבוצת הלימוד התורני, רב יעקב כהן, ר' זרחיה ליאור ור' נתנאל לוי. לשי צוירן מחברת סימפל מדיה על הקמת האתר לספר השירים. לבתי שושנה יונה מנשה שסייעה בעריכת השירים ובהגהתם, ולעריכתה של עו"ד ורד עובדיה; לבתי דינה אברמסון על הפקת ספר השירים; לצפורה שפיצר על עיצוב הספר והאיורים המקסימים; לר' ברוך נחשון מחברון על ההרשאה לשימוש בציורו לעטיפת הספר; למשה פולק על נדיבותו לתיקון השירה באנגלית ועריכת הספר 'סודות התורה'.

לגרי סמואל על נדיבותו הרבה בעריכה בשפה האנגלית לשירים נוספים; לסופרת אמונה אלון על ההשראה אשר העניקה לי במסגרת סדרת הרצאותיה על שירה עברית; למרכז הישראלי אשר העניק לי הזדמנות להעביר הרצאות ושיעורים למעלה מעשרים שנה; לתלמידותיי היקרות אשר היטו לי אוזן קשבת במשך שנים רבות וטובות: מלכה בֶּרֶנט, מרסל בקרמן, רחל לאה דייזיס, אריאלה מירי, רזלין ספר, ובמיוחד לחנה טרייסטמן; לתלמידותיי בבית אל בחוג הלימוד אצל מרים גרוס ובתה רבקה, לשולמית ישראל ובתה שרה; ליתר קבוצות הלימוד וידידים אחרים בבית אל; למשפחתם המורחבת של שמעון אסתר ולדרמה; לחבריי מקבוצת **Voices Israel Group of Poets in English**; תודתי לגֶ'טי איזק אשר עודדה אותי ולחברותיי רינה נבון וחנה משה;

ואחרונה חביבה ויקרה- אשתי היקרה צפורה. אשת חיל, אשר בזכותה ועידודה כל הלימוד שלי ועבודתי. שותפה עמי בבריאות בשירה ובשמחה. כל ששלי שלה הוא. ולכל אדם הקורא ומעיין בספר זה, ייתן לכם השם בריאות ואריכות שנים מחיל אל חיל בארץ ישראל.

